

17 October 2022
17 Eylül 2022

Youth Voicing Peace

Gençler Barışını Anlatıyor

Published by Yayınlayan

Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Publication Editor: Ruhi Karadağ

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Democratic Progress Institute is a charity
registered in England and Wales.

Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method
without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale.
For copying in any other circumstances, prior written permission must be
obtained from the publisher, and a fee may be payable.

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf Kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin
yada önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz.
Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması
gerekmektedir. Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

Table of Contents

Foreword	4
Event Summary	8
Full Event Transcript	16
DPI Aims and Objectives	58
Board Members	60
Council of Experts	66

İçindekiler

Önsöz	5
Etkinlik Özeti	9
Aktivitenin Tam Transkripsyonu	17
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	59
Yönetim Kurulu Üyeleri	60
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	66

Kerim Yıldız
DPI CEO

Foreword

On October 17th in Istanbul, Democratic Progress Institute (DPI), in association with the Irish Embassy in Ankara and Istanbul Bilgi University Centre for Conflict Resolution Studies and Research (CCR), hosted a Peace Table discussion titled "Youth Voicing Peace."

The event's goal was to bring together a diverse group of youth and help young people reflect on their own potential through comparative examples and comprehend the role played by various social actors in the peace processes. The event started with the screening of the film *Wave Goodbye to Dinosaurs*, which chronicles the formation of the Northern Ireland Women's Coalition (NIWC) and its contribution to peacebuilding. The event's keynote speaker was Monica McWilliams, co-founder of the NIWC and one of the two women who represented the NIWC at the multi-party peace talks. McWilliams shared her experiences and discussed the role of women and youth in peace processes as well as critical issues including inclusivity, pluralism, and mediation, which are crucial to the success of negotiation processes and persuasion of the political elites and various segments of society.

The meeting was important in the context of Turkey because the country has one of the youngest populations in Europe, with about 20 mil-

Önsöz

Demokratik Gelişim Enstitüsü 17 Ekim'de İstanbul'da İrlanda Büyükelçiliği ve İstanbul Bilgi Üniversitesi Çatışma Çözümü Araştırmaları Merkezi (CCR) ile "Barışı Konuşan Gençler" başlıklı bir Barış Masası gerçekleştirdi.

Etkinliğin amacı, farklı siyasi ve sosyal kesimlere mensup bir gençlik grubunu bir araya getirmek ve gençlerin karşılaştırmalı örneklerle kendi potansiyellerini yansıtma ve çeşitli toplumsal aktörlerin barış süreçlerinde oynadığı rolü kavramalarına yardımcı olmaktır. Etkinlik, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun (NIWC) oluşumunu ve barış inşasına katkısını anlatan *Dinazorlara Veda* filminin gösterimiyle başladı. Etkinliğin açılış konuşmacısı, NIWC'nin kurucularından ve çok taraflı barış görüşmelerinde NIWC'yi temsil eden iki kadından biri olan Monica McWilliams'dı. McWilliams deneyimlerini paylaştı ve kadınların ve gençlerin barış süreçlerindeki rolünün yanı sıra müzakere süreçlerinin başarısı ve siyasi elitlerin ve toplumun çeşitli kesimlerinin ikna edilmesi için çok önemli olan kapsayıcılık, çoğulculuk ve arabuluculuk gibi kritik konuları tartıştı.

Toplantı Türkiye bağlamında önemliydi çünkü Türkiye, 15-29 yaş aralığında yaklaşık 20 milyon kişiyle Avrupa'nın en genç nüfuslarından

lion people in the 15- 29 year old age range, constituting 23.2% of the country's total population. Numerous generations have been affected by the conflict's direct and indirect consequences since the 1980s. The Kurdish youth are often referred to as a "generation of war" and are positioned as being opposed to the idea of peace, while the Turkish youth's viewpoint is assumed to be in accord with the mainstream Turkish perspective regarding the Kurdish issue. However, there is a lack of research regarding the Turkish youth's perception of peace and research conducted on the Kurdish youth suggests the opposite of the stated claims. According to recent studies, it is observed that the trend towards radicalisation has decreased. There is a much higher interest in civic politics with an emphasis on identity. In Turkey, youth think that their concerns are inherently political, and that their dreams will be made possible by political normalisation. The resolution of the Kurdish issue lies at the core of Turkey's political normalisation.

For most of the participants which comprised of university students, the event was an introduction to conflict resolution and peacebuilding, an eye-opening conversation starter. After the meeting, many expressed their appreciation for the conversation and said that the event had resulted in a reflection about what was going on in their own countries and strengthened their aspirations for the future.

DPI will continue to include the youth group in its programme and thus support youth engagement in conflict resolution. This roundtable forms part of a larger series of activities planned in the context of the project Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey, supported by the Norwegian, Irish, and Swiss governments.

Kerim Yıldız

Chief Executive Officer
Democratic Progress Institute

birine sahip ve gençler ülkenin toplam nüfusunun %23,2'sini oluşturuyor. 1980'lerden bu yana çatışmaların doğrudan ve dolaylı sonuçlarından çok sayıda kuşak etkilendi. "Kürt" gençliği genellikle "savaş kuşağı" olarak anılarak ve barış fikrine karşı olarak konumlandırılırken, "Türk" gençliğinin Kürt meselesine ilişkin ana akım Türk perspektifiyle aynı çizgide olduğu varsayılır. Ancak "Türk" gençliğinin barış algısına ilişkin neredeyse hiçbir araştırma yok ve Kürt gençliği üzerine yapılan araştırmalar da bu iddianın aksini ortaya koymaktadır. Kürt gençleriyle yapılan son araştırmalara göre Kürt gençliği arasında radikalleşme eğilimi azalıyor. Kimliğe vurgu yapan sivil siyasete çok daha yüksek bir ilgi var. Türkiye'de gençler, kaygılarının özünde siyasi olduğunu ve hayallerinin siyasi normalleşmeyle mümkün olacağını düşünüyor. Kürt sorununun çözümü, Türkiye'nin siyasi normalleşmesinin merkezinde yer alıyor.

Farklı bölümlerde okuyan üniversite öğrencilerinden oluşan katılımcıların çoğu için etkinlik, ufuk açıcı ve çatışma çözümü ve barış inşası çalışmalarına bir giriş niteliğindedir. Toplantının ardından pek çok kişi söyleşiden duydukları memnuniyeti dile getirerek, etkinliğin kendi ülkelerinde yaşananların yansımalarına yol açtığını ve geleceğe yönelik umutlarını güçlendirdiğini söyledi.

DPI gençlik grubunu programlarına dahil etmeye ve böylece gençlerin çatışma çözümüne katılımını desteklemeye devam edecektir. Bu yuvarlak masa toplantısı, Norveç, İrlanda ve İsviçre hükümetleri tarafından desteklenen Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolları İşlemek projesi kapsamında planlanan daha geniş bir dizi faaliyetin parçasını oluşturmaktadır.

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı
Demokratik Gelişim Enstitüsü

Event Summary

DPI is conscious of how important students and young people are in relation to conflict resolution and peacebuilding. Therefore, the 'Youth Voicing Peace' event was organised at Istanbul Bilgi University and the majority of the attendees were university students, specifically from the Department of Film, highlighting how arts and culture can be a powerful tool for raising awareness about these issues amongst young people. Watching the documentary film *Wave Goodbye to Dinosaurs*, which chronicles the formation of the Northern Ireland Women's Coalition (NIWC) and its contribution to peacebuilding and having the opportunity to talk to Monica McWilliams, co-founder of the NIWC and one of the two women who represented the NIWC at the multi-party peace talks, who features in the film sparked an engaging discussion amongst young people who also talked about how the situation in Turkey can evolve.

As it has been established in previous DPI activities, there are various lessons that can be learnt from the Northern Irish peace process experience. Monica McWilliams played a vital role in changing the situation in Northern Ireland for women and others during her time with the NIWC. The students found her story to be inspiring and asked many engaging questions pertaining to how Turkey can achieve a similar success to that of Northern Ireland. Monica believes that it is young people who possess the passion and energy required to make a difference in the world and was pleased to share her experiences with the participants.

Participants asked McWilliams whether she thinks that a similar women's coalition to the NIWC could be established in Turkey. Although in Turkey there had been an attempt to form a similar ad hoc group in the past, they did not last very long and were disbanded. McWilliams answered the question by telling the story of when President Mandela brought the Northern Irish delegation to South Africa. She said that they had asked the South Africans the same questions. Mandela told them that he was not going to tell them what to do. Instead, he told the delegation their own experience in South Africa and advised that there are some pieces of their story they could take home and apply to the situation in Northern Ireland. Similarly, McWilliams advised the students to take what they

Etkinlik Özeti

DPI, gençlerin çatışma çözümü ve barış inşası alanında ne kadar önemli aktörler olduğunun bilincinde olan bir kurum. Bu nedenle, İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde 'Gençler Barışı Seslendiriyor' etkinliği çoğunluğu üniversite öğrencisi olan - özellikle de Sinema Televizyon Bölümünde okuyan- katılımcılarla gerçekleşti ve etkinlik sanat ve kültürün gençleri bu konularda bilinçlendirmek için nasıl güçlü bir araç olabileceğini de gösterdi. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun (NIWC) oluşumunu ve barışın inşasına sunduğu katkıyı anlatan Dinosaurlara Veda filmi izlemek ve NIWC'nin kurucularından ve çok taraflı barış görüşmelerinde yer alan iki kadından biri olan Monica McWilliams ile konuşma fırsatı bulmak gençler için hem çok heyecan vericiydi hem de Türkiye üzerine etkili bir tartışma yapılmasını mümkün kıldı.

Daha önceki DPI faaliyetlerinde belirlendiği üzere, Kuzey İrlanda barış süreci deneyiminden çıkarılabilecek çeşitli dersler bulunuyor. Monica McWilliams da, NIWC'de geçirdiği süre boyunca Kuzey İrlanda'daki durumu kadınlar ve diğerleri için değiştirme konusunda hayati bir rol oynadı. Öğrenciler onun hikayesini ilham verici buldular ve Türkiye'nin Kuzey İrlanda'ninkine benzer bir başarıyı nasıl elde edebileceğine dair pek çok ilgi çekici soru sordular. Dünyada bir fark yaratmak için gereken tutku ve enerjiye gençlerin sahip olduğuna inanan Monica, deneyimlerini katılımcılarla paylaşmaktan memnuniyet duydu.

Katılımcılar, McWilliams'a Türkiye'de NIWC'ye benzer bir kadın koalisyonunun kurulup kurulamayacağını sordu. Geçmişte Türkiye'de benzer bir grup kurulmaya çalışılsa da ömrü çok uzun süreli olmadı ve grup dağıldı. McWilliams, kendileri barış sürecini yaşarken Güney Afrika'da Başkan Mandela ile aralarında geçen bir diyalogu anlatarak gençlerin bu sorusunu yanıtladı. O görüşmelerde kendilerinin de benzer soruları Güney Afrikalılara sorduklarını söyledi. Mandela'nın bu sorular üzerine onlara "ne yapacağınızı söyleyemem" dediğini ve Kuzey İrlanda heyetine Güney Afrika'nın kendi deneyimini anlatarak, "bunlar arasında sizin evinize döndüğünüzde kendi durumunuza uygulanabilecek olanlarını almalarını" tavsiye ettiğini aktardı. Benzer şekilde McWilliams da öğrencilere, Kuzey İrlanda hikayesinden kendi

Monica McWilliams answering questions.

Monica McWilliams soruları cevaplarırken.

have learned from the Northern Irish story and see what can be applied in their case.

Participants raised the issue that the peace negotiations in Ireland had been successful as it had the propeller of international support from the US and EU, something Turkey does not currently have, which may be a reason for the lack of progress with regards to the peace process. McWilliams explained that -contrary to the popular belief- there was no great outside support. There were two governments present at the talks: the Irish government and the British government. She acknowledged that the international support did help, but it was not the main contributor to their success. She noted that sometimes there is a need for a third party, like Senator Mitchell, to look down from above and provide a different perspective. The funding they received from the EU was also very important. However, she contended that it was the burning passion, commitment for ending the conflict, and willingness to do the job themselves which also led to their success.

paylarına düşeni almalarını ve kendi durumlarında neyin uygulanabileceğini görmelerini tavsiye etti.

Katılımcılar, İrlanda'daki barış müzakerelerinde, ABD ve AB'den alınan uluslararası desteğin sürecin başarısında çok önemli olduğunu gündeeme getirdi ve Türkiye'nin benzer bir uluslararası destekten mahrum olduğu vurgulandı. McWilliams, bu soruya cevap olarak, popüler inanın aksine Kuzey İrlanda'da büyük bir dış desteğin olmadığını açıkladı. Buna göre görüşmelerde iki hükümet vardı: İrlanda hükümeti ve İngiliz hükümeti. Uluslararası desteğin sürece yardımcı olduğunu kabul eden Monica, ancak başarılarına asıl katkı sağlayan şeyin uluslararası katkı olmadığını söyledi. Bazen bu tür süreçlerde dışarıdan bakmak ve farklı bir bakış açısı edinmek için Senatör Mitchell gibi üçüncü bir tarafa ihtiyaç duyulabileceğini belirtti. AB'den aldıkları fon da çok önemliydi. Ancak, başarılarına yol açan şeyin ateşli bir tutku, çatışmayı sona erdirmeye adanmışlık ve barışı kendilerinin yapma isteği olduğunu vurguladı.

Katılımcılar, McWilliams ve NIWC üyelerinin kadın düşmanlığıyla nasıl başa çıktıklarını ve benzer pozisyonlardaki genç kadınlara ne gibi tavsiyelerde bulunacaklarını merak ettiler. McWilliams, 25 yıl önce kadın düşmanlığının bir sorun olarak bile görülmediğinden bahsederek yanıt verdi. Kadınların ayağa kalkıp konuşmaması gereken çok muhafazakar ataerkil bir toplumda büyüdüğünü, koalisyonun kadın düşmanlığına meydan okumak için yenilikçi yöntemler kullanması gerektiğini söyledi ve mesajlarını yaymak için gazete ve televizyon gibi dönemin medya araçlarını nasıl kullandıklarını anlattı. Monica onları susturmaya çalışanlara karşı güçlerini göstermek için mizahı bir taktik olarak kullandıklarını vurguladı. Bir destek grubu oluşturmak, hiçbir kadının yalnız kalmamasını sağlamak için hayati önem taşımıştı. McWilliams'a göre, kadın düşmanlığı İrlanda'daki kültürün bir parçasıydı ve Kadın Koalisyonu, politikalar ve mevzuatın yanı sıra kalpler ve zihinler üzerindeki etkisiyle bunu değiştirmeye başlamada etkili bir rol oynadı.

Katılımcılar tarafından dile getirilen bir diğer konu da teknolojinin ve sosyal medyanın ilerlemesi ve bunların Kadın Koalisyonu gibi hareketleri nasıl etkileyebileceği ve fırsatlar yaratıp yaratmayacağıydı. Öğrenciler, Türkiye'de sosyal medya ve teknoloji kullanımının riskler

Participants were curious to learn how McWilliams and the members of the NIWC dealt with the misogyny and what advice they would have for young women in similar positions. McWilliams responded by mentioning how misogyny was not even considered as a problem 25 years ago. She grew up in a very conservative patriarchal society where women were not supposed to stand up and speak out. She said that the coalition had to use innovative methods to challenge misogyny and explained how they used media like newspapers and television to spread their message. Monica and the other women also used humour as another tactic to exhibit their strength against those who attempted to silence them. Forming a group of support was vital for making sure that no woman was left alone. According to McWilliams, misogyny was part of the culture in Ireland and the Women's Coalition played an influential role in beginning to change that through the influence they had on policies and legislation, but also heart and minds.

Another topic that was raised by the participants was in regards to the advancement of technology and social media and how they could have impacted movements like the Women's Coalition, and whether they would have brought about opportunities. The students highlighted how the use of social media and technology carries risks in Turkey, as the media can be quick to label someone as a terrorist for participating in a movement. McWilliams explained how the media was used against her at the time. During the talks, the media would tell lies that she was having an affair in order to damage her reputation. Nevertheless, McWilliams recognised how technology and social media can be positive contributors to spreading awareness about issues. She thinks platforms like Twitter are useful tools and uses them herself for learning, for example, about Turkish politics and the Kurdish community. She also recognised how social media can be misused and believes that every time a new piece of technology is introduced, there is a need to train people to build capacity in that realm. Young participants also mentioned how they feel as if their voices are not being heard, and if they are, nothing concrete is being done about their concerns. Some participants gave the example of what was happening in Iran, the violence against young people, especially young women. McWilliams asserted the importance of never giving up. She disagreed that nobody is listening and mentioned how she is frequently on the radio in

McWilliams answering questions.

McWilliams soruları cevaplarken.

taşıdığı altını çizdiler, örneğin bir kişinin bir harekete katıldığı için medya tarafından hemen terörist olarak yaftalayabildiğini aktardılar. McWilliams, o dönem medyanın kendisine karşı nasıl kullanıldığını anlattı. Barış görüşmeleri sırasında medyada bir kadın olarak itibarını zedelemek için eşinin dışında biriyle bir ilişki yaşadığına dair nasıl yalan haberler yapıldığını anlattı. Yine de McWilliams, teknolojinin ve sosyal medyanın sorunlar hakkında farkındalığın yayılmasına olumlu katkıda bulunabileceğini işaret etti. Monica, Twitter gibi platformların yararlı araçlar olduğunu düşünüyor ve bunları örneğin Türk siyaseti ve Kürt toplumu hakkında bilgi edinmek için kullanıyor. Ayrıca, sosyal medyanın nasıl kötüye kullanılabileceğinin de farkında ve her yeni teknoloji parçası tanıtıldığında, insanları bu alanda eğitmek ve kapasite oluşturmak için bir ihtiyaç olduğunu inandırıyor.

Genç katılımcılar ayrıca sesleri duyulmuyormuş gibi hissettiklerinden ve duyuldukları takdirde endişeleri hakkında somut bir şey söylenmediğinden bahsettiler. Bazı katılımcılar İran'da yaşananları, gençlere, özellikle de genç kadınlara yönelik şiddeti örnek olarak gösterdiler. McWilliams, bu yorumlar üzerine, asla pes etmemenin önemini vurguladı. Ayrıca gençlerin seslerinin duyulmadığı konusunda hem fikir olmadığını Belfast'ta radyolarda sık sık İran'daki kadınlara neler ol-

Belfast talking about what is happening to the women in Iran. McWilliams claimed that change is coming and that there must be international solidarity for this to happen. McWilliams talked about how she has been with the Syrian women since the start of the conflict and is still with them today. One of McWilliams's lessons from the film is showing others what happened when they did not give up during the marches. They had rubber bullets, CS gas and then live bullets aimed at them. But they did not give up. McWilliams underlined how the oppressive apparatus of states is commonly used against those who rise, especially in countries like Iran. She appreciated the frustration and anger young people have but encouraged them to keep pushing and that they will be heard eventually.

McWilliams expressed how important the involvement of young people in conflict resolution efforts are and how crucial it is to support the next generation of activists. McWilliams mentioned how UN Security Council Resolution 1325 came about as a result of the work the Women's Coalition achieved in Northern Ireland and that they were very proud of that. However, there was a missing peace, the youth. This is the argument behind the UN Security Council Resolution 2250, to encourage youth to get involved in peacebuilding and to be able to 'pass the baton' as McWilliams put it. In this vein, right now her main focus in Northern Ireland is the youth. She started an organisation called 'Politics in Action', which supports young people to articulate their views and hopes on a range of current political and social issues and to ensure their voices are heard. McWilliams underlined the impact young people have made on climate change and said that they will also be the ones to pave the way for peaceful political change.

McWilliams contends that there are similarities in every conflict and conflict comes about because certain leaders have misunderstood or do not want to understand what they need to do to make those changes. She feels that this is where the voice of the youth from around the world comes in. Young people are prepared to give their time, energy, enthusiasm, and passion. McWilliams finished her comments by encouraging the young participants to use her experiences to their advantage and learn how they can apply what she has gone through to their own situation.

duğunun ele alındığını vurguladı. McWilliams, değişimin gelmekte olduğunu ve bunun gerçekleşmesi için uluslararası dayanışma olması gerektiğini ifade etti. McWilliams, çatışmanın başından beri Suriyeli kadınların yanında olduğunu ve bugün de onlarla birlikte olduğunu aktardı. McWilliams filmde hareketle her ne olursa olsun meydanlarda olmaktan vazgeçemediklerinde yani pes etmediklerinde diğerlerine neler olduğunu gösterdiklerini ve bunun çıkardığı en önemli ders olduğunu söyledi. Plastik mermiler, biber gazı ve onlara doğrultulmuş gerçek mermiler vardı. Ama pes etmediler. McWilliams, özellikle İran gibi ülkelerde devletlerin baskıcı aygıtının ayaklananlara karşı yaygın olarak kullanıldığının altını çizdi. Gençlerin hayal kırıklığını ve öfkelerini takdir etti, ancak onları mücadeleye devam etmelerini tavsiye etti ve sonunda seslerinin duyulacağını söyledi.

McWilliams, gençlerin çatışma çözümü çabalarına katılımının ve yeni nesil aktivistleri desteklemenin ne kadar önemli olduğunu ifade etti. McWilliams, BM Güvenlik Konseyi'nin 1325 sayılı Kararının, Kadın Koalisyonu'nun Kuzey İrlanda'da gerçekleştirdiği çalışmalar sonucunda ortaya çıktığını ve bundan büyük gurur duyduklarını dile getirdi. Ancak eksik bir husus vardı; gençlik. BM Güvenlik Konseyi'nin 2250 sayılı Kararının ardındaki argüman budur. Gençleri barış inşasına katılmaya teşvik etmek ve McWilliams'ın dediği gibi 'dümeni devralmak' için şu anda Kuzey İrlanda'daki ana odak noktası gençlik. Gençlerin çeşitli güncel siyasi ve sosyal konularda görüşlerini ve umutlarını ifade etmeye ve seslerinin duyulmasını sağlamaya teşvik eden "Eylem Olarak Siyaset" (Politics in Action) adlı bir organizasyon kurdu. McWilliams, gençlerin iklim değişikliği üzerindeki etkisinin altını çizerek, barışçıl siyasi değişimin önünü açacak olanın da genölk olacağını söyledi.

McWilliams, her çatışmada benzerlikler olduğunu ve çatışmaların bazı liderlerin ne yapmaları gerektiğini yanlış anlamaları veya yapmaları gereken değişiklikleri anlamak istememeleri nedeniyle ortaya çıktığını iddia etti. Monica'ya göre dünyanın dört bir yanından gelen gençlerin sesi tam da burada devreye giriyor. Gençler zamanlarını, enerjilerini, şevklerini ve tutkularını vermeye hazırlar. McWilliams, genç katılımcıları deneyimlerini kendi lehlerine kullanmaya ve onun yaşadıklarını kendi durumlarına nasıl uygulayabileceklerini öğrenmeye teşvik ederek yorumlarını bitirdi.

Full Event Transcript

Esra Elmas: It is a great pleasure to be here at Istanbul Bilgi University today, in front of a conference room full of students. DPI is an organisation based in London. It is a civil society organisation and academic institution, and we work on conflict resolution. We have different activities in Turkey and the Turkey Programme is our priority. For the past decade we have been working with politicians, academics, civil society, media members, business groups, women, and youth. We have three focus areas. First, we are focusing on areas where conflict has taken place around the world. We go to these places, and we listen to their experiences and try to learn from them. Then, we have meetings in different cities in Turkey and we speak about things like what is the cost of war and how to position ourselves as women and as the youth and we try to seek solutions to these questions. Third, we support these activities with academic studies/research with people who have different academic backgrounds. Today we will have Istanbul University's Centre for Conflict Resolution and we have the Irish Embassy. They have supported us for this program. We are going to watch a movie together; it is about the women's coalition established in the peace process in Northern Ireland. Monica [McWilliams], one of the founders of the coalition is with us. She recently released a book. She will travel around the world for her press tour. We have asked her to begin her tour in Istanbul with this meeting and we will then head to Diyarbakir together. I will give the floor to Nazan Haydari Pekkan, Director of the Conflict Resolution Centre, to deliver her opening remarks.

Nazan Haydari Pekkan: Thank you very much Esra. Today we have students from the Cinema Department here. I am a lecturer at the Communication Department at Istanbul Bilgi University and the director of the centre. In the field of conflict resolution and peacebuilding, we discuss the importance of meaningful participation of women and youth in peace processes and their power to bring about transformation. Arts and Culture is a powerful tool to talk about these issues. Cinema is one of such tools. At our centre, arts and media have been an important area

Aktivitenin Tam Transkripsyonu

Esra Elmas: Bugün İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde, bir anfi dolusu öğrencinin önünde bulunmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum. DPI, Londra merkezli bir sivil toplum kuruluşudur. Bir sivil toplum kuruluşu ve aynı zamanda çatışma çözümü üzerine çalışan akademik bir kurumuz. Türkiye'de farklı gruplarla yürüttüğümüz faaliyetlerimiz var. Son on yıldır politikacılar, akademisyenler, siyasi topluluklar, iş dünyası, kadınlar ve gençlerle çalışıyoruz. Çalışmalarımız üçlü bir modele dayanıyor. İlk olarak, karşılaştırmalı çalışma ziyaretleri: Dünya çapında çatışmaların yaşandığı alanlara odaklanıyoruz. Buralara gidiyoruz ve deneyimlerini dinliyoruz ve onlardan öğrenmeye çalışıyoruz. Yuvarlak masa toplantıları: Türkiye'nin farklı şehirlerinde toplantılar yapıyoruz ve savaşın maliyeti nedir, kadın ve gençlik olarak kendimizi nasıl konumlandırabiliriz gibi konuları konuşuyor ve bu sorulara çözüm aramaya çalışıyoruz. Üçüncüsü, bu faaliyetleri farklı siyasi geçmişlere sahip uzman kişilerin hazırladığı akademik çalışmalarla destekliyoruz. Bugünkü toplantıyı İstanbul Üniversitesi Uyuşmazlık Çözümü Merkezi ve İrlanda Büyükelçili ile birlikte gerçekleştiriyoruz. Birlikte, önce bir film izleyeceğiz; Kuzey İrlanda'daki barış sürecinde kurulan kadın koalisyonunun hikayesi... Koalisyonun kurucularından Monica [McWilliams] şu an bizimle. Yakın zamanda da Kadın Koalisyonu deneyimini de anlattığı bir kitap çıkardı. Basın turu için dünyayı dolaşacak. Bu toplantı ile dünya turuna İstanbul'dan başlamasını rica ettik ve bureadan sonra da birlikte Diyarbakır'a geçeceğiz. Sözü, açılış konuşmasını yapmak üzere Çatışma Çözüm Merkezi Direktörü Nazan Haydari Pekkan'a vereceğim.

Nazan Haydari Pekkan: Esra çok teşekkür ederim. Bugün burada Sinema Bölümü'nden öğrencilerimiz var. İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Bölümü'nde öğretim üyesiyim ve CCR merkezinin yöneticisiyim. Çatışma çözümü ve barış inşası alanında, kadınların ve gençlerin barış süreçlerine anlamlı katılımının önemini ve dönüşüm sağlama güçlerini tartışıyoruz. Sanat ve Kültür, bu konular hakkında konuşmak için güçlü bir araç. Sinema da bu araçlardan biri. Merkezimizde sanat ve medya, barış inşası için önemli bir odak alanı ve öncelik oldu. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu (NIWC) 90'ların sonunda kuruldu ve barışın inşasında çok büyük bir rol oynadılar.

of focus for peace building and a priority. Northern Irish Women's Coalition (NIWC) was established at the end of the 90s and they have played a huge role. Today we will have the chance to deepen our understanding about their story through this documentary. We also have Monica McWilliams, founding member of NIWC. These kinds of gatherings contribute to the development of our students. After the screening, you will have a chance to have an enriched conversation. It is a great pleasure for us to be a part of this organisation. I also would like to say thank you to DPI. Now, I would like to introduce Ronan Cunniffée, Deputy Head of the Mission from the Irish Embassy in Ankara.

Ronan Cunniffée: Good afternoon, I am delighted to be here. I know our ambassador Sonya McGuinness would have loved to be here, but she is travelling at the moment. I am happy to speak on her behalf and would like to thank DPI for organising this event. The embassy is happy to support events like this. The topic discussed today is of great importance to the Irish Foreign Ministry. We prioritise the empowerment of women and its relation to conflict resolution is central to the work we do now. The conflict resolution unit within the department looks to share our national experience with other regions around the world with the goal of helping to reach resolution in those places. What you hear about today is a very powerful example and story that we can learn from. I will offer some personal impressions from what I took from watching it. The first is that there are many striking things about the people you hear in the documentary. What comes through most to me is the power of the personal bravery of the individuals involved and their commitment and conviction, even when you encounter very powerful barriers or difficult attitudes and sexism in entrenched structures. If you are willing to commit yourself and if you are brave and have an undeniable logic to the principles you are advocating for, you can make an impact. The second more general point is, when I watch the documentary, I can drift into feeling like I am watching a story that happened quite a long time ago, and it is in fact not long ago. I remember it very clearly growing up as a teenager in Dublin. I wonder why it feels like a long time ago and I think it is because the work that I do now at the Irish Department of Foreign Affairs, the principles of the Women's Coalition that we are advocating are so embedded

Bugün onların hikayesine dair anlayışımızı bu belgesel aracılığıyla derinleştirme şansımız olacak. Ayrıca NIWC'nin kurucu üyesi Monica McWilliams bizimle birlikte. Bu tür toplantılar öğrencilerimizin gelişimine katkı sağlıyor. Gösterimin ardından zengin bir söyleşi yapma şansınız olacak. Bu organizasyonun bir parçası olmak bizim için büyük bir mutluluk. DPI'a da teşekkür etmek istiyorum. Şimdi size İrlanda Büyükelçiliği Misyon Başkanı Yardımcısı Ronan Cunniffée'yi takdim etmek istiyorum.

Ronan Cunniffée: Herkese iyi günler, burada olduğum için çok mutluyum. Büyükelçimiz Sonya McGuinness'in burada olmayı çok istediğini biliyorum ama şu anda seyahat ediyor. Onun adına konuşmaktan mutluluk duyuyorum ve bu etkinliği düzenlediği için DPI'ya teşekkür etmek istiyorum. Büyükelçilik bu gibi etkinlikleri desteklemekten mutluluk duyar. Bugün tartışılan konu İrlanda Dışişleri Bakanlığı için büyük önem taşıyor. Kadınların her alanda güçlendirilmesine öncelik veriyoruz ve bunun çatışma çözümüyle ilişkisi şu anda yaptığımız işin merkezinde yer alıyor. Departman içindeki çatışma çözümü birimi, çatışma yaşanan yerlerde çözüme ulaşılmasına yardımcı olmak amacıyla ulusal deneyimimizi dünyadaki diğer bölgelerle paylaşmayı amaçlamaktadır. Bugün izleyeceğimiz belgesel, öğrenebileceğimiz çok güçlü bir örnek ve hikaye... İzledikten sonra oluşan bazı kişisel izlenimleri paylaşacağım. Birincisi, belgeselde sesini duyacağınız kişilerle ilgili çok fazla çarpıcı şey var. Bani en çok çarpan duygu, bu oluşua dahil olan bireylerin kişisel cesaretlerinin gücü ve yerleşik yapılarda çok güçlü engellerle veya zor tutumlarla ve cinsiyetçilikle karşılaştıklarında bile kaybetmedikleri kararlılık ve inançları... Kendinizi adamaya istekliyseniz, cesursanız ve savunduğunuz ilkelere karşı inkar edilemez bir mantığa sahipseniz, bir etki yaratabilirsiniz. İkinci daha genel nokta, belgeseli izlediğimde önce çok uzun zaman önce olup biten bir hikayeyi izliyormuşum gibi hissettim ama aslında tüm bu yaşananlar çok yakın bir geçmişte oldu. Dublin'de bir genç olarak büyüdüğüm zamanları çok net hatırlıyorum. Neden bu izlediklerim çok uzun zaman önce olmuş gibi hissettiğimi merak ettim ve bence bunun nedeni şu anda İrlanda Dışişleri Bakanlığı'nda yaptığım iş. Kadın Koalisyonu'nun savunduğu ilkeler artık o kadar yerleşik ve kabul edilmiş ki, Kadın Koalisyonu'nun yaşadığı zorlukları duyduğumuzda, çok uzun zaman önce sine ait bir şey gibi geliyor çünkü çok fazla ilerleme kaydedildi. Bu ilkeler benim ve tanıdığım insanlar için apaçıktır, ancak dünyaya bakarsanız, bu-

and accepted that when you hear the challenges the Women's Coalition went through it feels like something from so long ago because so much progress has been made. Of course, those principles are self-evident to me and the people I know but you look around the world and you can see that it is not so self-evident to all. Empowerment of women is central not just to global development in general but to resolving conflict in particular. Ireland knows, from our own experience, that when you put up a peace agreement that is based on the act of leadership of women, those agreements are more durable and more successful and sustainable, which is what happened with the Good Friday Agreement. It is still a process and is still ongoing, but it has endured. The fact that these things are not self-evident to all is why these events are so useful and we can learn from it. I hope you enjoy the movie....

[Screening of the documentary film Wave Goodbye to Dinosaurs]

Esra Elmas: As we saw in the movie, the Good Friday Agreement was reached in 1998 and is something that brought an end to the conflict in Northern Ireland. Monica was involved in this process and is one of the founding members of the Women's Coalition. She also teaches women's studies and from 2005 to 2011 she was the Commissioner for Human Rights. She was in charge of preparing policy recommendations. In 2021, Monica McWilliams retold this entire history in her autobiography.

Monica McWilliams: Thank you very much to DPI for inviting me back again to Istanbul. Thanks also to Irish Embassy for supporting this. I am here to answer questions, not to talk, because the film did the talking. Probably one of the messages I have for young people is, why am I still at this? Because I was on those marches and last Saturday before I came to Istanbul, we had a meeting in the city where the civil rights marches started when I was a teenager, with my family. I went back last Saturday, fifty years later, to celebrate how far we have come. But also realising that this is unfinished, that we must keep working and working. Young people who come to Belfast to learn about our experiences, as they did this week from Serbian and the Balkans, ask me "How many of you older women

Participants watching the documentary Wave Goodbye to Dinosaurs.

Katılımcılar Dinazorlara Veda Filmini İzlerken.

nun herkes için o kadar açık olmadığını da görebilirsiniz. Kadınların güçlendirilmesi, yalnızca genel olarak küresel kalkınmanın değil, özel olarak çatışma çözümünün de merkezinde yer alır. İrlanda, kendi deneyiminden biliyor ki, kadınların liderliğine dayanan bir barış anlaşması yaptığınızda, bu anlaşmalar daha dayanıklı, daha başarılı ve sürdürülebilir oluyor, Hayırlı Cuma Anlaşması'nda da olan buydu. Hala bir süreç ve hala devam ediyor, ama dayanıklı oldu. Herkes bu deneyimi birinci elden yaşamadığı için bu tür aktiviteler aracılığıyla bu deneyimi paylaşmak çok anlamlı ve öğretici. Umarım filmde keyif alırsınız.

[Dinazorlara Veda Filminin Gösterimi]

Esra Elmas: Filmde de gördüğümüz gibi 1998'de imzalanan Hayırlı Cuma Anlaşması Katolikler ve Protestanlar arasındaki siyasi çatışmayı sonlandırıyor. Monica barış anlaşmasına giden zürece dahildi ve Kadın Koalisyonunun Kurucu üyeleri arasında yer aldı. Kendisi şu an kadın çalışmaları alanında ders veriyor ve 2005-2011 yılları arasında İnsan Hakları Komiserliği yaptı. 2021 yılında da yaşadığı tarihi ve tanıklığı bir kitap haline getirdi.

are still around?" And I tell them, you do not go away. So, patience, persistence, passion, courage that is what keeps the fire in our bellies.

When you are in conflict, you can see all the issues that you have to face. And so, we still feel those issues, of women's rights are human rights. I drafted the Bill of Rights; I had the privilege of doing that as the Chief Commissioner for Human Rights and I gave it to the Prime Minister of the United Kingdom in 2010. This is 2022, and it gathers dust in 10 Downing Street in London. It shows you the importance if we had introduced the Bill of Rights back in 1960s, we might not have had the conflict. If we had had inclusion, equality, and human rights, the three principles that we the Women's Coalition brought to the peace table and that we put at the centre of the peace agreement... And yet in 2022, we now face Brexit, we now face an unsettled people, asking questions: Will there be unification of Ireland, or will we remain in the United Kingdom?

Participants during the discussions.

Tartışma sırasında katılımcılar.

Monica McWilliams: Beni tekrar İstanbul'a davet ettiği için DPI'ye çok teşekkür ederim. Bu etkinliği destekleyen İrlanda Büyükelçiliği'ne de teşekkür ederim. Ben soruları cevaplamak için buradayım, konuşmak için değil çünkü konuşan film. Muhtemelen gençlere verdiğim mesajlardan biri, neden hala bu işte olduğumdur. Çünkü o yürüyüşlerdeydim ve geçen Cumartesi İstanbul'a gelmeden önce, gençliğimde insan hakları yürüyüşlerinin başladığı şehirde ailemle bir toplantı yaptık. Elli yıl sonra geçen Cumartesi, ne kadar yol kat ettiğimizi kutlamak için geri döndüm. Ama aynı zamanda hala işimizin bitmediğini, durmadan çalışmaya devam etmemiz gerektiğini de anladık. Bu hafta Sırbistan'dan ve Balkanlar'dan Belfast'a deneyimlerimizi öğrenmek için gelen gençler bana "Yaşlı kadınlardan kaçınız hâlâ ortalıkta?" diye soruyor. Ben de onlara diyorum ki, yaşlansanız da ortadan kaybolmayın. Yani sabır, sebat, tutku ve cesaret, içimizdeki ateşi canlı tutan şeylerdir.

Çatışma içinde olduğunuzda, yüzleşmeniz gereken tüm sorunları görürsünüz. Hala bu sorunları hissediyoruz ve kadın haklarını insan hakları meselesi olarak görüyoruz. Haklar Bildirgesi taslağını hazırladım; İnsan Hakları Baş Komiseri olarak Haklar Bildirgesi Taslağını hazırlama ayrıcalığına sahiptim ve bunu 2010'da Birleşik Krallık Başbakanına sundum. Bugün yıl oldu 2022 ve Londra'daki 10 Downing Caddesi'nden bu konuda hala çıt yok. İnsan Hakları Beyannamesi'ni 1960'larda çıkarmış olsaydık, çatışmayı yaşamayabilirdik örneğin. Kadın Koalisyonu olarak barış masasına getirdiğimiz ve barış anlaşmasının merkezine koyduğumuz üç ilke, kapsayıcılık, eşitlik ve insan hakları olsaydı... Ve yine 2022'de, şu an Brexit ile karşı karşıyayız, biz şimdi kararsız bir halkla karşı karşıyayız ve sorular soruyoruz: İrlanda birleşecek mi yoksa Birleşik Krallık'ta mı kalacağız?

Önümüzdeki Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşmasını imzaladığım günün üzerinden 25 yıl geçmiş olacak. O gün Anlaşmadan yana elimi kaldırdım ve başkana dedim ki, ben bu anlaşmadan yanayım, her parti liderinden de bu kadarını söylemesi istendi. Yani 25 yıl sonra, seneye büyük bir kutlama, anma yapıyoruz. Ve soru şu: Ne kadarını kutluyoruz? Neyi kutluyoruz? Bunu daha ne kadar ileri taşıyabiliriz? Bu sorular, Birleşik Krallık hükümetinin Brexit ile birlikte Avrupa'dan ayrılma kararı aldığı böyle bir zamanda daha da önemlidir. Ben Avrupalıydım, bunu bir gün AB'den ayrılma kararı alacaklarını bilmeden, o gün barış masasında söylemişim. Çünkü Kuzey İrlanda'da ya da İrlanda Cumhuriyeti'nde yaşamak arasın-

It will be 25 years next April to the day I signed that agreement. I put up my hand and said to the chair, I am in favour, that's all each party leader was asked to say. So, 25 years on, we are having a big celebration, commemoration next year. And the question is: How much would you celebrate? What are you celebrating? How much further have you still to go? These questions are particularly important at a time when the United Kingdom government made the decision to leave Europe, to have Brexit. I was a European, I said it at the peace table, not knowing that one day they would make a decision to leave the EU. Because it was the European Union that made it possible to not have a distinction between whether you lived in the North of Ireland or the Republic of Ireland. There was no border anymore. It was not just the ceasefires, it was not just the peace agreement, it was also the European Union. And so today, as I speak with you, I am also back in these negotiations, trying to figure out with the armed groups who are very worried about their future, with the politicians on either side who are also very worried, that we still have to negotiate, enter dialogue, keep talking and keep agreeing and moving forward. I will stop here. The message is that we should never give up. Thank you for inviting me.

Participant: *I am a women's rights activist, and I was involved in politics for a while and right now I am chairing a civil society organisation for equality. This story you have shared with us, I have heard this from you and from other people as well and every single time I am moved by this story and am inspired to do the same in Turkey. I believe we can also do this in Turkey, I have always felt that very strongly. I have done my best and I have tried because in Turkey, as you know, there has been a conflict over the years, we have the Kurdish issue and we have been beset by that problem for many years. I wondered whether we could establish a women's coalition in Turkey and accomplish what Irish women did in Northern Ireland. And this is what we tried; we did our best but, in the end, it was not possible. Obviously, there might be many different reasons and we might discuss that later on. But here is what I would like to say, that political party was established for that particular time, and they contributed to the peace process, and they were able to bring together people and women from different political persuasions as women who*

da bir fark olmamasını sağlayan Avrupa Birliği'ydi. AB ile birlikte Kuzey İrlanda ve İrlanda Cumhuriyeti arasında bir sınır yoktu. Mesele sadece ateşkes, sadece barış anlaşması değildi, aynı zamanda Avrupa Birliği idi. Ve bugün, sizinle konuşurken o günkü müzakerelere geri döndüm; gelecekte hakkında çok endişeli olan silahlı gruplara, her iki tarafın da yine çok endişeli politikacılarına... Bugün de müzakere etmeye, diyaloga girmeye, konuşmaya devam etmek ve anlaşmaya devam etmek ve ilerlemek zorundayız. Burada bitiriyorum. Mesaj, asla pes etmememiz gerektiğidir. Beni davet ettiğiniz için yeniden teşekkürler.

Katılımcı: *Ben bir kadın hakları aktivistiyim ve bir dönem siyasetin içindeydim. Şu anda eşitlik için çalışan bir sivil toplum kuruluşunun başkanlığını yapıyorum. Bizimle paylaştığınız bu hikayeyi sizden ve başka insanlardan da duydum ve her seferinde bu hikaye beni etkiliyor ve ayısını Türkiye'de yapmak için ilham alıyorum. Bunu Türkiye'de de yapabileceğimize inanıyorum, bunu her zaman çok güçlü hissettim. Elimden gelen en iyisini yaptım ve denedim çünkü Türkiye'de bildiğiniz gibi yıllardır bir çatışma var, bizim Kürt sorunumuz var ve yıllardır bu sorunla kuşatılmış durumdayız. Türkiye'de bir kadın koalisyonu kurup İrlandalı kadınların Kuzey İrlanda'da yaptıklarını başarabilir miyiz diye merak ettim. Biz de bunu denedik; elimizden gelenin en iyisini yaptık ama sonunda mümkün olmadı. Açıkçası, birçok farklı neden olabilir ve bunu daha sonra tartışabiliriz. Ama şunu söylemek istiyorum ki, o dönem Kuzey İrlanda'da kadınlar siyasi parti kurdu ve barış sürecine katkıda bulundular ve barış isteyen kadınlar olarak farklı siyasi gruplardan kadınları bir araya getirmeyi başardılar. Herkesi kucakladılar ve kapsayıcı ilkeleri eşitlik, kapsayıcılık ve insan haklarıydı. Bu üç ana ilkeye bağlı kaldılar ve o dönem için kuruldular. Sonra dağıldılar ve geri çekildiler. Türkiye'ye dönecek olursak, 2023'te seçimler yaklaşıyor ve ben de sormak istiyorum, sizce Türkiye'de böyle bir koalisyon kurulabilir mi? 2023 seçimleri için Türkiye'de kadın koalisyonu kurulabilir mi? Bunu yapsaydık sizce başarıya ulaşabilir miydik, ne dersiniz?*

Katılımcı: *Sizi dinlemek bir onurdu. Çok ilham verici; bence Kadın Koalisyonu dünya tarihinde bir ilk... . Direk konuya gelmek istiyorum: O dönem ABD ve AB Kuzey İrlanda'daki süreç, destekledi. Senatör Mitc-*

wanted peace. They embraced all and their overarching principle was equality, inclusivity, and human rights. These three main principles they adhered to and they were established for that particular period, a bit like an ad hoc group. But then they disbanded and withdrew. Coming back to Turkey, elections are coming up in 2023 and I would like to ask as well, do you think such a coalition can be established in Turkey? For the 2023 elections, can a women's coalition be established in Turkey. If we did that, do you think we can achieve success, what would you say?

Participant: *It has been an honour to listen to you. It is very inspiring; I think the Women's Coalition is a first in world history. I like to directly get to my point: you were backed by the US at that time and backed by the EU. It was a propeller and Senator Mitchell did a lot. He was a great negotiator. Hillary Clinton also talked about you and put the spotlight on you, and everything changed immediately. But for us, during the peace process in Turkey we tried to do our best and the biggest impediment was the US and the EU at that time. They supposedly were supporting us, but they created problems along our borders. And yes now, women's coalition is a great idea, and we can establish that in Turkey and we can achieve success, you are a great source of inspiration. But even if we did that, what sort of propeller can we benefit from? What can you recommend to us that can be our tailwind? We need your advice. Because just like in Ireland, in Turkey as well this is a male dominant society and women are rather invisible, women in politics tend to behave like male politicians to be accepted. What can we do?*

Monica McWilliams: I write about this in my book. When President Mandela brought us to South Africa it was a life changing experience to listen to the South Africans, and we kept asking [Mandela] the same questions. He said just listen to how we did it and then take it back to your own country and figure out how you will do it. I am not here to answer the question for how you might do it. But there are some pieces that work from our story into your story. For three days we sat listening to de Klerk, to Mandela, and others. We came home with ideas and some of which were built into the peace talks. When you ask me the question you

hell çok şey yaptı. Harika bir müzakereciydi. Hillary Clinton da sizden bahsedip tüm dikkatleri üzerine çekti ve her şey bir anda değişti. Biz de Türkiye'deki barış sürecinde elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştık ve o dönemde en büyük engel ABD ve AB idi. Güya bizi destekliyorlardı ama sınırlarımız boyunca sorunlar çıkardılar. Ve evet şimdi kadın koalisyonu harika bir fikir ve bunu Türkiye'de kurabiliriz ve başarıya ulaşabiliriz, siz büyük bir ilham kaynağısınız. Ama bunu yapsak bile, ne tür bir itici güçten faydalanabiliriz? Bize itici güç olarak ne tavsiye edersiniz? Tavsiyene ihtiyacımız var. Çünkü tıpkı Kuzey İrlanda ve İrlanda'da olduğu gibi Türkiye'de de erkek egemen bir toplum var ve kadınlar oldukça görünmez, siyasette kadınlar kabul görmek için erkek siyasetçiler gibi davranma eğiliminde. Ne yapabiliriz?

Monica McWilliams: Bunu kitabımda yazdım. Başkan Mandela bizi Güney Afrika'ya davet ettiğinde, Güney Afrikalıları dinlemek hayat değiştiren bir deneyimdi ve biz de [Mandela]'ya benzer soruları soruyorduk. O da bize nasıl yaptığımızı dinleyin ve sonra kendi ülkenize götürüp nasıl yapacağını düşünün dedi. Yani ben, bunu sizin Türkiye'de nasıl yapabileceğiniz sorusuna cevap vermek için burada değilim. Ama bizim hikayemizden sizin hikayenize işleyen bazı parçalar var. Güney Afrika'da üç gün boyunca De Klerk'i, Mandela'yı ve diğerlerini dinledik. Eve fikirlerle geldik ve bunların bir kısmı barış görüşmelerine dahil edildi. ABD ve AB tarafından desteklendiğimizi söylediniz... Hayır. Müzakere eden iki hükümet vardı: İrlanda hükümetinin temsilcisi ve İngiliz hükümetinin temsilcisi olmak üzere iki hükümet. Süreci tasarlayanlar onlardı. Taraflara bu sürecin nasıl tasarlanacağı daha ilk aşamada sorulmadı bile. Evet, Başkan Clinton IRA'nın liderine meşruiyet vermişti ama yasal nedenlerle Gerry Adams asla IRA'da bulunmadığını söylüyor. Clinton, kendi halkının karşı önerisine rağmen ona vize verdi. Bunu yapmasını FBI istemedi, CIA istemedi, İngiliz İstihbaratı istemedi ve hatta bazı İrlandalı parlamenterler bile istemedi. Adams terörist olarak görüldü. Ancak Clinton bir risk aldı ve ona 24 saatlik vize verdi ve bu da ateşkese yol açtı. Bu, o düzeyde meşruiyet sağlayan Amerikan müdahalesiydi. Evet, Hillary Clinton yaptığımızı alkışladı, bize meşruiyet kazandırdı. Yani bazen uluslararası oyunculara, bazen de balkondan aşağı bakıp ne yapılması gerektiğini görmek için Senatör Mitchell gibi üçüncü bir tarafa ihtiyacınız var. Ama

mentioned we were backed by the United States? No. Were we backed by the EU? No. There were two governments, the representative for the Irish government and the British government. They were the only people that designed the process. The parties were not even asked in the early stage how to design this process. Yes, President Clinton had given legitimacy to the leader of the IRA, he says he was never in the IRA for legal reasons, Gerry Adams. Clinton gave him a visa, against the advice of his own people. The FBI did not want it, the CIA did not want it, the British Intelligence did not want it and even some of the Irish parliamentarians did not want it. He was seen as a terrorist. But Clinton took a risk and gave him a visa for 24 hours and that was leading up to the ceasefires. That was the American involvement, giving the legitimacy at that level. Yes, Hillary Clinton applauded what we were doing, she gave us legitimacy. So sometimes you need international players, sometimes you need a third party, like Senator Mitchell, in order to look down from the balcony and see what must be done. But in the end, you do it yourself, it was you who sat around that table and reached an agreement, despite all our differences. We in the women's coalition worked across our differences and with our differences. You could hear the voices of how different we were. There were progressive left women, socialist women, conservative women... How hard would that be for me to reach consensus? Especially when some of them had been in armed groups and we were sitting around a table. So, these are questions that you have to address and likewise, I asked one of the leaders of South Africa: We do not have a Mandela. And he said to me, with all the other men in the room,

"Grow a leader. They do not fall out of the sky, grow your own leaders." So that is my answer.

We were a bottom-up movement, yes. The EU, and we were very fortunate, gave us millions of Euros towards conflict resolution, as part of being in the European Union. Yes, when I go to Columbia, I see the importance of the United Nations or the Europeans donating money. And indeed, the Irish have played a huge role in Columbia, in helping to fund police reform, I have been there as part of that because I work on violence against women and girls in conflict situations. And yes, that funding is incredibly important, but it is not the only thing. It starts inside, with a passion and a commitment for change, for progressive change that includes women.

sonunda ne yapıyorsan kendin yapıyorsun. O masanın etrafına oturup tüm farklılıklarımıza rağmen bir anlaşmaya varan bizdik. Kadın koalisyonunda biz farklılıklarımızla ve farklılıklarımız için çalıştık. Ne kadar farklı olduğumuzu sesimizden duyabiliyordunuz. Aramızda ilerici solcu kadınlar vardı, sosyalist kadınlar vardı, muhafazakar kadınlar vardı... Bir uzlaşmaya varmak benim için ne kadar zordu? Hele bir kısmı silahlı gruba üye ve bir masa etrafında oturuyorken... İşte bunlar yanıtlamanız gereken sorular ve aynı şekilde ben de Mandela'ya sordum: Bizim bir Mandela'mız yok. O da bana " O zaman, bir lider yetiştirin. Liderler gökten düşmezler, kendi liderlerinizi yetiştirin" diye cevap verdi. Benim de bugün size cevabım bu.

Biz aşağıdan yukarıya bir harekettik, evet. AB, ki biz çok şanslıydık, Avrupa Birliği'nde olmanın bir parçası olarak çatışma çözümü için bize milyonlarca Euro verdi. Evet, bugün örneğin Kolombiya'ya gittiğimde, Birleşmiş Milletler'in veya AB'nin para yardımının önemini görüyorum. Bu arada İrlanda Kolombiya'da polis reformunun finanse edilmesinde çok büyük bir rol oynadı, ben de çatışma durumlarında kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddet üzerine çalıştığım için oradaydım ve sürece tanık oldum. Ve evet, sorunuza dönecek olursam, finansman meselesi inanılmaz derecede önemli, ancak tek şey bu değil. Bu içeriden başlar, kadınları da içeren ilerici değişim için bir tutku ve ancak bir taahhütle başlar. Bu mesaj 25 yıl önce duyulmamıştı. Bugün alışverişe gittiğimde ya da sokakta yürürken insanlar yanıma gelip keşke yeniden Kadın Koalisyonu kurulsa diyorlar. Ama bunu 25 yıl önce söylemediler. Örneğin bana eve gidip çocuk sahibi olmam söylendi; "Oturman gereken tek masa cılayacağı masadır" denildi. İki yıl boyunca her gün bunu dinledim. Bazen itildim, tekmelendim, tükürüldüm ama pes etmedik. Çünkü geri dönüş yok dedik. Değirmek istediğim nokta, çözümün, iradenin kendi topluluklarınızın içinden geldiğidir. Biz sivil toplumdük; politikacı değildik.

Siyasi partilerdeki kadınlar hakkında söylemek istediğim son şey şu, çünkü alkışladığınızı duydum... Değişim fiziksel güç ve şiddetten değil de siyasetten geliyorsa, o zaman siyasette kadınlara ihtiyacınız var. Siyasete giren kadınların da hem erkeklerin hem de kadınların desteğine ihtiyacı var. Dolayısıyla, bugün siyasetteki kadınlar sizin adınıza konuşmuyorsa, o zaman bir şeyler söylemeniz, ayağa kalkıp sesinizi yükselt-

That message was not heard 25 years ago. Today, when I go shopping or when I walk the streets, people come up to me and say, we wish we had the Women's Coalition again. But they did not say that 25 years ago. I was told to go home and have babies; I was told "The only table that you should ever be at is the one you are going to polish." Every single day for two years I listened to that. Sometimes I was pushed, kicked, and spat at, but we did not give up. Because we said there is no going back. The point that I am making is that it comes from inside your own communities. We were civil society; we were not politicians.

The last thing I want to say is about those women in political parties, because I heard you clapping. If change comes through politics and not from physical force and violence, then you need women in politics. And women who go into politics need the support of men and women. So, if the women are not speaking for you, then you need to say something, stand up and speak out, and do that from civil society or get a message in through the forums that you work in. And also, create some solidarity for those women leaders who are saying the things you like to hear. I do not know enough but I watch the politics in Turkey very closely and all I can say is that you do need women in the centre, you also need them in the margins, you need them to show that your country is fair and representative. You need those women as role models for younger women in the media, in public decision making, in legislation, and in governance of your country. You need them because, as women, they will bring issues to the table that will not be there otherwise.

You saw me in the film with very short hair. It was because I had breast cancer and I was recovering from chemotherapy. Sometimes those issues are never put on the table. When I became Chief Commissioner, for example, women could not get access to a breast cancer drug that would save our lives. I was the one who took the case to court and said under Article 2, the Right to Life, that we were not been given this right as women. I do not think a man would have thought of that. That is only one example. Will sexual violence in conflict situations get on the table? When you call a ceasefire, who thinks of the need to put rape in amongst the assassinations and the bombings? Yes, we want a ceasefire on rape, mass rape in conflict situations. That should be part of ceasefire negotiations. That is what women brought to the table in central Africa and

Participants during the discussion.

Tartışma sırasında katılımcılar.

meniz ve bunu sivil toplum olarak yapmanız veya çalıştığınız forumlar aracılığıyla bu mesaj iletmeniz gerekir. Yine sizin de söylemek istediğinizi ve duymaktan hoşlandığınız şeyleri söyleyen kadın liderleri desteklemeniz lazım. Yeterince bilmiyorum ama Türkiye'deki siyaseti izliyorum ve söyleyebileceğim tek şey, hem merkezde hem de marjlarda kadınlara ihtiyacınız var. Ülkenizin adil ve temsili bir demokrasi olduğunu göstermek için onlara ihtiyacınız var. Medyada, kamusal karar alma süreçlerinde, mevzuatta ve ülkenizin yönetiminde ve genç kadınlara rol model olarak kadınlara ihtiyacınız var. Onlara ihtiyacınız var çünkü kadınlar olarak onlar olmaksızın konuşulmayacak sorunları masaya getirecekler. Filmin bir noktasında beni kısa saçlı gördünüz. Çünkü meme kanseriydim ve kemoterapi tedavisinden iyileşiyordum. Mesela, bazen bu gibi sorunlar da asla masaya yatırılmaz. Örneğin, BM Baş Komiseri olduğumda, kadınların hayatını kurtaracak bir meme kanseri ilacına ulaşılmıyordu. Bu konuyu bir dava olarak mahkemeye götürün bendim ve 2. Madde - Yaşam Hakkı kapsamında - bize kadın olarak bu hakkın verilmemesini söyleyen bendim. Bir erkeğin bunu düşünmeyeceğini sanmıyorum. Bu sadece bir örnek... Yine çatışma durumlarında yaşanan cinsel şiddetin gündeme gelmesi... Ateşkes yaşandığında tecavüzü, suikastlar ve bombalamalar arasına koymanın gerekliliği kimin aklına gelir sizce?

in the DRC where I went. So that is what I also say for deliberation, for advocacy, for lobbying, and for negotiations. Yes, we are mediators, and we are facilitators as you saw during the documentary, going between the parties, dispelling the rumours, stopping the lies, going out to the media every day, and setting the record straight against fake news. That is what you do. Sometimes parties were reporting to the media false facts about what was happening, things that they had made up. So, mediators and facilitators yes, but also negotiators. And so, the message from that film is that we, women, are good at multitasking, but there is a lot of solidarity needed. Women to women and men with women.

Participant: *On behalf of all women, I want to congratulate the women of Ireland and thank them for giving my friends here so much inspiration. Since you faced a lot of misogyny in the parliament, during the talks, and with all of the things that are going on, what is your advice for us, as Turkish women or any women who are facing discrimination. How can we deal with misogyny?*

Participant: *Thanks for being here Monica, I also study transitional justice. I did a PHD on the Kurdish Question, focusing on how you can apply transitional justice mechanisms to Kurdish Question. What I want to ask is, if you compare the time the movement started to today, you did not have this technology at the time. How would you compare, do you think the advancement of technology like social media and the internet has brought opportunities? It also carries risks. In Turkey, it is so easy for the media to label someone as a terrorist, so, how would you consider the impact of technology on these kinds of movements?*

Participant: *In our society [Turkey] there is a lot of polarisation. We tend to always get together with people who are like us, even if we are going to do something about animals, we always rub shoulders with those alike. We would like to change that and be able to come together with others coming from other backgrounds. I think Northern Ireland was like that, so, how did you bring together people from such different religious and political backgrounds?*

Evet, çatışma durumlarında tecavüze, toplu tecavüze karşı ateşkes istiyoruz. Bu ateşkes müzakerelerinin bir parçası olmalı. Orta Afrika'da ve benim gittiğim Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nde kadınların masaya getirdiği şey buydu. Müzakere, savunuculuk, lobcilik ve arabuluculuk için de bunu söylüyorum. Evet, biz arabulucuyuz ve belgeselde de gördüğünüz gibi kolaylaştırıcıyız, taraflar arasında gidip geliyoruz, dedikoları dağıtıyoruz, yalanları durduruyoruz, her gün medyaya çıkıyoruz ve yalan haberlere karşı sicil kırıyoruz. Yaptığımız şey bu. Bazen taraflar, uydurdukları şeyler hakkında medyaya yanlış gerçekler bildiriyorlardı. Yani, arabulucular ve kolaylaştırıcılar evet, ama aynı zamanda müzakereciler. Ve böylece, o filmde verilen mesaj, biz kadınların aynı anda birden fazla işi yapmakta iyi olduğumuz, ancak çok fazla dayanışmaya ihtiyaç duyulduğudur. Kadınlararası dayanışmaya, kadınlar ve erkekler arası dayanışmaya...

Katılımcı: *Tüm kadınlar adına İrlandalı kadınları tebrik etmek ve buradaki arkadaşlarıma bu kadar ilham verdikleri için teşekkür etmek istiyorum. Parlamentoda, görüşmelerde ve tüm bu olup bitenlerde çok fazla kadın düşmanlığına maruz kaldığınız için, Türkiyeli kadınlara veya ayırıcılığa maruz kalan tüm kadınlara tavsiyeniz nedir? Kadın düşmanlığıyla nasıl başa çıkabiliriz?*

Katılımcı: *Burada olduğun için teşekkürler Monica, ben de geçiş dönemi adaleti çalışıyorum. Geçiş dönemi adaleti mekanizmalarının Kürt Sorunu'na nasıl uygulayabileceğine odaklanarak Kürt Sorunu üzerine doktora yaptım. Sormak istediğim soru şu: Hareketin başladığı zamanı bugünle karşılaştırırsanız, o zamanlar bu teknolojiye sahip değildiniz. Nasıl bir karşılaştırma yaparsınız? Sosyal medya ve internet gibi teknolojinin ilerlemesinin fırsatlar getirdiğini düşünüyor musunuz? Bunlar aynı zamanda riskler de taşır. Türkiye'de medyanın terör etiketi takması çok kolay, peki teknolojinin bu tür hareketler üzerindeki etkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Katılımcı: *Toplumumuzda [Türkiye] çok fazla kutuplaşma var. Her zaman bize benzeyen insanlarla bir araya gelme eğilimindeyiz, hayvanlar-*

Monica McWilliams: First on misogyny. 25 years ago, misogyny was not seen as a problem. We, and I in particular, grew up in a very conservative patriarchal society and women were not supposed to stand up and speak out. And we were not supposed to call it out. So, we had to find innovative ways.

You saw me in the film with the big man [Ian Paisley], who was by the way a minister of a church, now deceased. He says, 'sit down you silly woman'. [The scene] makes me look like I am frightened, and those men were bonding together, you heard them laughing together, intimidating, humiliating, and trying to take away my confidence, trying to lower my capacity to say something back. And I look like I am a scared rabbit, I am sitting down. What people do not know was that was the protocol in the forum, when one person stands up, the other person has to sit down. So, I am only sitting down and then standing up again because I am refusing to give my power away. The whole thing is in the public forum, but that moment was caught on television. The reason why I am telling that story and I tell it in the book is because I hated every day that I went in [the forum] because I knew that is what I was going to expect. And the public forum was only one day a week. It was like a ventilation. I call it a vomiting, a therapy for those guys because they were in secret the rest of the week. And so that was the day in front of the television cameras. We had to make a decision whether to stay or to go. And we made a decision as the Women's Coalition to stay because the television was very important to get that message out. Otherwise, no one would have known that that was what they were doing. So, technology from that point of view was important. But then we got creative. We put up a big insult of the week notice board on a flipchart and we wrote every insult and underneath we wrote the man who said it, the date he said it and the time he said it. And they had to walk past, and they would look and say, 'I did not say that'. And we would say, 'Yeah, you did. It is in the public record.' The forum was called 'The Forum for Dialogue and Understanding' and at the time we called it the 'Forum for Monologue and Misunderstanding.' We used our good humour, which was another tactic. When they told me 'Go home and be a proper housewife, and stand by your man,' we started to sing the song 'Stand by your man.' I had a terrible singing voice but Pearl [Sagar] had a great voice. Every-

la ilgili bir şey yapacak olsak bile, her zaman benzer insanlarla omuz omuzayız. Bunu değiştirmek ve farklı geçmişlerden gelen başkalarıyla bir araya gelebilmek istiyoruz. Bence Kuzey İrlanda böyleydi, peki bu kadar farklı din ve siyasi geçmişe sahip insanları nasıl bir araya getirirsiniz?

Monica McWilliams: Önce kadın düşmanlığından başlayayayım. 25 yıl önce kadın düşmanlığı bir sorun olarak görülüyordu. Biz, özellikle ben, çok muhafazakar ve ataerkil bir toplumda büyüdük ve kadınların ayağa kalkıp konuşması makbul değildi. Ve bunu talep etmememiz de gerekiyordu. Bu yüzden yenilikçi yollar bulmamız gerekti.

Beni filmde, bir kilisenin başkanı ve şimdi merhum olan büyük bir adamla [Ian Paisley] gördünüz. 'Otur seni aptal kadın' diyordu bana. O görüntüler, beni korkmuş gibi gösteriyor ve o adamlar birbirine arka çıkıyor, birlikte gülyüyorlar... Gözdağı verdiklerini, aşağıladıklarını ve güvenimi almaya çalıştıklarını, karşılık verme kapasitemi düşürmeye çalıştıklarını duydunuz. Ve korkmuş bir tavşan gibi görünüyorum o çekimde ve oturuyorum. İnsanların bilmediği şey ise şu: Bu meclisteki protokoldü, bir kişi ayağa kalktığı anda diğer kişinin oturması gerekiyordu. Yani, ben korktuğum için değil protokol gereği oturuyorum sadece ve sonra tekrar ayağa kalkıyorum çünkü yetkimi vermeyi reddediyordum. Her şey halka açık oturumda oldu ama o an televizyona böyle yakalandı. Bu hikayeyi kitapta da anlatmamın nedeni, [forumu] girdiğim her günden nefret etmemdi çünkü sonucun bu olduğunu biliyordum. Ve halka açık forum haftada sadece bir gündü. Havalandırma seansı gibiydi. Ben buna kusma diyorum, o adamlar için bir terapiydi bu çünkü onlar haftanın geri kalanında gizliydi. Ve işte o gün televizyon kameralarının önündeydi. Kalmak ya da gitmek konusunda bir karar vermemiz gerekiyordu. Biz de Kadın Koalisyonu olarak kalma kararı aldık çünkü mesajımızı vermek için televizyon çok önemliydi. Biz orada olmasaydık yaptıklarının ne olduğunu kimse bilemezdi. Dolayısıyla teknoloji bu açıdan önemliydi. Ama sonra yaratıcı yollar bulduk. Bir tahtaya haftanın en büyük hakaretini astık ve yanı sıra her hakareti yazdık ve altına hangi hakaretini kimin söylediğini, tarihi ve saati yazdık. Ve bu adamlar o tahtanın yanından geçmek zorundaydılar ve bize bakıp "Ben öyle demedim" derlerdi. Biz de 'Evet, söyledin' derdik. 'Kamu kayıtlarında var'. Forumun adı 'Diyalog

body burst out laughing because they could see that we were using humour to make a nonsense of them, because we couldn't afford to let them see that they were getting to us. And it was hurting and that was their intention.

Another thing we did was we formed a group team of support, no one woman does this alone, in the book that is also my message. Every one of us can do something to make a small incremental change and it might be years later until we see that change. But that did lead to the development of legislation on hate speech because I said: 'The violence of the tongue, leads to the violence of the gun.' And this is an example: I said we are taking the gun out of politics, but we are also taking it out of the home, where women were being subjected to violence and abuse. All the focus was on the armed conflict, and we also wanted to change the culture of misogyny, where guns, strangulation, knives and hate speech were used. We made a combination of the two. We said that we are here to decommission the mindsets, the mind, not just the weapon. Misogyny was part of that culture. So slowly slowly, we began to change policy, legislation, and perhaps attitudes too. They are the last thing to change. That links to your question on technology, we had a little bit, we had the internet, and I was on a blogging website called 'wehatewomen.com' and I was one of the women they named as hating. So, it was not very nice, and the reality too was that my children were seeing this because it was on television. Again, sometimes your family are your reality check. I came home the night when that very senior politician said, 'Sit down you silly woman'. Other times he used to call me 'stupid' and say, 'Shut up and sit down'. That is why I titled my book 'Stand up and Speak out'. And I explain this in the introduction. I came home that night and my youngest who was six at the time said: 'Mam that was terrible what he said that you are a silly woman, and it is all over the television.' I said yes. I was putting him to bed, and I said, 'OK time to go to sleep.' He said, 'You really are not a silly woman, but I think you are very silly right now putting me to bed at this time.' That is also the reality.

That is why women do not like the things said on social media, because we are mothers. The only thing we have is our reputation. And if they take your reputation away you have very little. One of the men on that screen who was actually from a loyalist background, the total opposite

ve Anlayış Forumu' idi ve o zamanlar biz ona 'Monolog ve Yanlış Anlama Forumu' adını verdik mesela. Bu bağlamda bir taktik olarak mizahı kullandık. Bana 'Eve git ve düzgün bir ev hanımı ol ve erkeğinin yanında ol' dediklerinde 'Adamının yanında ol' şarkısını söylemeye başladık. Sesim berbattı ama Pearl [Sagar] harika bir sese sahipti. Herkes gülmeye başladı çünkü mizahı onları gülünç duruma getirmek için kullandığımızı görebiliyorlardı. Niyetleri canımızı yakmaktı.

Benim kitapta da bir mesaj olarak verdiğim ve o dönem yaptığımız bir diğer şey de bir grup destek ekibi oluşturmamızdı. Bunu hiçbir kadın tek başına yapamaz. Her birimiz bir değişiklik yaratmak için bir şeyler yapabiliriz fakat sonucu ve değişimi görmemiz yıllar sonra olabilir. Ama bu destek ekibini oluşturmak, nefret söylemi üzerine bir mevzuatın geliştirilmesine yol açtı. O zaman 'Dilin şiddeti, silahın şiddetine yol açar' demiştim. Yine bir örnek olarak: Silahı siyasetten çıkarıyoruz ama kadınların şiddet ve tacize maruz kaldığı evden de çıkarıyoruz silahı... O dönem tüm odak noktası silahlı çatışmaydı ve biz silahların, boğmaların, bıçakların ve nefret söylemlerinin kullanıldığı kadın düşmanlığı kültürünü de değiştirmek istedik. İkisinin bir kombinasyonunu yaptık. Sadece silahı değil, bu zihniyeti devre dışı bırakmak için buradayız dedik. Kadın düşmanlığı o kültürün bir parçasıydı. Çok yavaş yavaş, politikayı, mevzuatı ve belki de tutumları da değiştirmeye başladık. Değişecek en son şey tutumlardır.

Bu, teknolojiyle ilgili sorunuzla bağlantılı, o dönem az da internet vardı ve 'wehatewomen.com' (kadınlardan nefret ediyoruz.com) adlı bir blog sitesinde ismim nefret edilesi olarak adlandırdıkları bir kadın olarak geçiyordu. Hoş değildi ve gerçek şu ki çocuklarım bu haberleri televizyonda verildiği için izliyordu. Yine, bazen aile insanın gerçeklik kontrolüdür. O belgeselde gördüğünüz çok kıdemli politikacının 'Oturu seni aptal kadın' dediği gece eve geldim. Kimi zaman da bana 'aptal', 'Sus ve otur' derdi. Bu yüzden kitabıma 'Ayağa kalk ve Konuş' adını verdim. Ve bunu bailan-gıçta anlattım zaten. O gece eve geldim ve o sırada altı yaşında olan en küçük çocuğum bana: 'Anne senin aptal bir kadın olduğunu söylemesi çok kötü ve bunu televizyonda herkes görüyor' dedi. Evet dedim. Onu yatağına yatırıyordum ve 'Tamam, hadi bakalım uyuma zamanı' dedim. O da bana 'sen gerçekten aptal bir kadın değilsin, ama bence şu anda beni bu saatte yatağına yatırdığın için çok aptalsın' dedi. İşte bu da bir gerçek.

of where I came from. We spoke every day and became like brother and sister. I spoke at his funeral, his wife asked me to speak. During the talks they made it out as if I was having a sexual affair with him, and put that out on the media. And he rightly said, 'That is because it will do you more damage. But for me, it will probably enhance my reputation. It could destroy you.' That is what happens in the use of social media, unless you get straight out there, or you threaten to go to court, or you sue, or you have evidence. In my book, I talk about how they tried to destroy other women to bring the talks down. They did the same thing to a very senior American women. They said that one very senior American woman was having an affair with a member of the IRA. This was before Twitter.

It has its good uses too. It was Angela Davis, the civil rights activist who came to Belfast and said one day, in 1994, 27 years ago, we will be calling people out to march using the mobiles. We all looked at her as if she was crazy. It was a vision that was way ahead but she was prophetic. In many ways there are things you do not see that are useful and tools that you can use. We have developed a transitional justice toolkit and we now bring it to other conflict situations. You can do that via Twitter. I learn about Turkish politics every day on Twitter. I learn about what is happening to the Kurdish community on Twitter. So, it has its uses but, tied into your question on misogyny, it can also be used as another piece of poison and hence the reason why you need people to be able to respond. So, I hope I have answered some of your questions. We had to learn and train the women in the coalition how to use the mobiles and I tell funny stories about how we trained them using bananas because we could not afford mobiles. And then we did not know when to turn the mobiles off. So, people heard about what was being negotiated from inside our handbags. We could hear people shouting from inside our handbags: 'Turn that bloody mobile off'. That was back then. So clearly every time a new piece of technology was introduced, you bring people to train and build capacity. That is what I do now, I go to other conflict situations now to help build that capacity.

At the end of the day, I want to say something about women and capacity. I get told all the time they cannot find good, qualified women

İşte bu yüzden kadınlar sosyal medyada söylenenleri sevmiyor çünkü biz anneyiz. Sahip olduğumuz tek şey itibarımızdır. Ve itibarınızı elinizden alırlarsa çok az şeyiniz kalır. O ekrandaki, Kraliyetçi bir geçmişe sahip ve benim geldiğim yerin tamamen zıttı olan adamlardan biriydi. Sonrasında her gün konuştuk ve kardeş gibi olduk. Cenazesinde konuştum, eşi istedi konuşmamı. Görüşmeler sırasında sanki onunla gizli bir ilişki yaşıyormuşum gibi bir yalan uydurdular ve bunu medyaya verdiler. O da bana haklı olarak 'Sana daha çok zarar verecek ama benim muhtemelen itibarımı artıracak. Ama bu dedikodu seni mahvedebilir' dedi. Sosyal medya kullanımında doğrudan gitmezseniz veya mahkemeye gitmekle tehdit etmezseniz veya dava açmazsanız veya kanıtınız yoksa olan budur işte. Kitabımda, görüşmeleri alt üst etmek için diğer kadınları nasıl mahvetmeye çalıştıklarından bahsediyorum. Aynı şeyi çok kıdemli bir Amerikalı kadına da yaptılar. Çok kıdemli bir Amerikalı kadının bir IRA üyesiyle ilişkisi olduğunu söylediler. Bu Twitter'dan önceydi.

Onun da iyi kullanımları var. 27 yıl önce, 1994'te Belfast'a gelen ve bir gün insanları cep telefonlarını kullanarak yürüyüşe çağıracağımızı söyleyen sivil haklar aktivisti Angela Davis'ti. Hepimiz ona deliymiş gibi baktık. Çok ileri bir vizyonu ama o öngörülü biriydi. Birçok yönden yararlı olduğunu göremediğiniz şeyler ve kullanabileceğiniz araçlar vardır. Bir geçiş dönemi adaleti araç seti geliştirdik ve şimdi bunu diğer çatışma durumlarına da taşıyoruz. Siz de bunu Twitter aracılığıyla yapabilirsiniz. Twitter'dan her gün Türkiye siyaseti hakkında bilgi alıyorum. Kürt toplumunun başına gelenleri Twitter'dan öğreniyorum. Yani teknolojinin pek kullanımı var, kadın düşmanlığıyla ilgili sorunuza dönecek olursak, aynı teknoloji başka amaçla zehir yaymak için de kullanılabilir ve bu nedenle, bunlara karşılık verebilmek için, insanlara ihtiyacınız var. Umarım sorularınızı yanıtlayabilmişimdir. Biz Koalisyon'daki kadınları cep telefonlarını nasıl kullanacaklarını öğrenmeleri için eğitmek zorundaydık ama cep telefonu almaya paramız yetmediğinden, bu eğitimleri muz kullanarak yaptık, bunlar da işin komik yanı. Örneğin cep telefonlarını ne zaman kapatacağımızı bilmiyorduk. Bu yüzden insanlar kol çantalarımızın içinden neyin müzakere edildiğini duydu. Çantalarımızın içinden insanların 'Kapat şu lanet olası cep telefonunu kapat' diye bağırdığını duyabiliyorduk. O zamanlar durum böyleydi. Açıkçası, ne zaman yeni bir teknoloji çıksa, insanları eğitmeniz ve kapasite oluşturmanız gereki-

or women do not have the confidence or the capacity. They do. It is the system that has to be changed. It is the structure that has to be changed. We have that capacity, we have confidence. Perhaps we also need to use technology to promote and fulfil those promises that we make. And the last piece is about how did we do it. Well, you heard the senior male politician saying, 'Who are these Women? Where did they come from?' or 'They are a cult.' We had been around before the peace talks; you saw the banners of the women's rights movement. The last thing in any conflict that people pay attention to are women's rights. We had a lot of sexual abuse, a lot of domestic violence that was hidden. That is when we first got together, around the Sex Discrimination Act because the British government kept saying the problem in Northern Ireland is religion, it is not gender, it is not sex discrimination. We marched for that piece of legislation to be introduced. We were long experienced in marching, drafting, lobbying, advocating. We had the experience and expertise. We did not fall out of the sky.

The question is can you bring all of that together under one roof. And you saw those meetings in the documentary. I was from the university; I was used to public speaking and yet that was how I was treated. The thing we had to keep remembering is do not focus on how the men were behaving badly, focus on the reason why you are here. You are here to make a peace agreement, to seek social justice, to uphold human rights, to get more opportunities for young people. For me, my two sons were the future. That is why most of us were there, not because we enjoyed being called whores or sluts or because they were saying we were having affairs with the men from other parties and that was the only reason we ever got together in the first place, or to sail around the world to go to South Africa.

What we had in common was the networks. If you see the film, you can see it going right back to the sixties and seventies. We had been around. And then it was a case of putting it out there and publicly advertising. I do not know if you noticed but it was through a newspaper advertisement. That was pretty brave because you can also gather a lot of politically homeless people, who either have addiction or mental health issues or all kinds of issues. But we had to facilitate that also. It was hard work. But every week we went out into the communities and

yor. Şimdi yaptığım şey bu, bu kapasiteyi geliştirmeye yardımcı olmak için şimdi çatışma yaşanan diğer ülkelere gidiyorum.

Günün sonunda kadınlar ve kapasite geliştirme hakkında bir şeyler söylemek istiyorum. Bana her zaman iyi, nitelikli kadın bulunamadığı ya da kadınların kendine güveni ya da kapasitesi olmadığı söyleniyor. Hayır, var. Değişmesi gereken sistemdir. Değişmesi gereken yapıdır. Bu kapasiteye sahibiz, kendimize güveniyoruz. Belki de verdiğimiz sözleri desteklemek ve yerine getirmek için teknolojiyi kullanmamız gerekiyor. Ve son olarak bunu nasıl yaptığımızla ilgili bir iki laf etmek istiyorum. Kıdemli erkek politikacının 'Bu Kadınlar kim? Nereden geldiler?' veya "Onlar bir tarikat" dediğini belgeselde duydunuz. Müzakerelerde önce de sokaklardaydık ve filmde kadın hakları hareketinin pankartlarını da gördünüz. Herhangi bir çatışmada insanların dikkat ettiği son şey kadın haklarıdır. Çok fazla cinsel taciz yaşadık, çok fazla gizli aile içi şiddet yaşadık. İngiliz hükümeti Kuzey İrlanda'daki sorunun din olduğunu, cinsiyet meselesi ya da ayrımcılığı olmadığını söylüyordu ve böylece biz de Cinsiyet Ayrımcılığı Yasası etrafında ilk kez bir araya geldik. Biz o yasanın çıkması için yürüdük. Yürütme, askere alma, lobicilik, savunuculuk yapma konusunda uzun süredir deneyimliydik. Tecrübemiz ve uzmanlığımız vardı. Kısacası biz sürece gökten düşmedik.

Soru şu ki, bunların hepsini tek bir çatı altında toplayabilir misiniz? Ve o toplantıları belgeselde gördünüz. Üniversiteliydim, topluluk önünde konuşmaya alışkındım ve yine de bana böyle davranılıyordu. Hatırlamaya devam etmemiz gereken şey, bize erkeklerin nasıl kötü davrandığı değil, neden burada olduğumuz. Bir barış anlaşması yapmak, sosyal adalet aramak, insan haklarını korumak, gençlere daha fazla fırsat sağlamak için buradasınız. Ben iki oğlumun geleceği için oradaydım. Pek çoğumuz bu yüzden oradaydı. Yoksa fahişe olarak anılmaktan ya da başka partilerden erkeklerle ilişkimiz olduğunu söylemelerinden hoşlanmamızdan değil. En başta bir araya gelmemizin ya da Güney Afrika'dan başlayarak dünyayı dolaşmamızın sebebi buydu.

Ortak noktamız network sahibi olmamızdı. Filmi izlediğinizde, meselelerin 60'lara ya da 70'lere kadar gittiğini görürsünüz. Biz hep oralardaydık. Mesele bir araya gelip halka bunu duyurmaktı. Fark ettiniz mi bilmiyorum ama herşey bir gazete ilanı ile başladı. Bu oldukça cesurcaydı çünkü bir ilan verdiğinizde bağımlılığı, akıl sağlığı ya da siyasi olarak

villages in the country to explain what we were doing. And that also helped keep us together. We had different skills. Some of you in this room will be good spokespersons because you are very articulate and good communicators. Others in this room are good writers or artistic and creative and have great ideas. Each time you form a coalition or a team, take the best of those skills and give that job to that person and let them be the leader on that area of work. So that is what we did. I was determined not to be seen as the 'cock of the walk.' Because what would then happen if I broke a leg? Or later when I had cancer and someone else needed to come in and take over my position. That was important to us to pass the leadership skills, we were a coalition of leaders. You saw the two of us [Monica McWilliams and Pearl Sagar] from either side of the community became joint leaders. When they constantly asked for me to go on the television, I would say no and let others go so they could see that we were truly a team of equals. May, who you saw at the end of the film, is unfortunately dying at the moment and all I can think is how much of a wonderful contribution she was to the coalition. All I can do, and think is how people will come on the streets to honour that brilliant woman. Because the last thing she did was to fight for integrated education. And now that whole movement is gathering. Children are now being educated together. As Bronagh said, 'Sharing the learning.' Because when you live in such segregated communities, you are strangers to one another. You might live alongside each other, but you do not really know each other. And that is what education does, and I hope that is happening here in this university.

Participant: *In hindsight, would it have been better to establish a coalition with men who shared the same opinion as you? I think most people in this room, young and educated, would not stand against what you are saying and would stand by you. How is it possible to make sure that these ideals are widespread and promoted everywhere. We are a middle eastern country, and we are basically members of a community who have already missed the train. There are a lot of problems, problems of the working class, women. There is poverty, hunger. How is it possible to ensure that a movement is grassroot and how to publicise these ideas?*

evsiz her türlü başka sorunu olan insanı da bir araya getirebilirsiniz. Ama işi kolaylaştırmamız gerekiyordu. Zor işti. Ne yaptığımızı anlatmak için her hafta ülkedeki topluluklara ve köylere gittik. Bu da bizi bir arada tutmaya yardımcı oldu. Farklı becerilerimiz vardı. Bu odadaki bazıları'nız iyi sözcüler olacak çünkü siz çok açık sözlü ve iyi iletişimcilersiniz. Diğerleriniz yaratıcıdır, harika fikirleriniz vardır sizler iyi yazarlar olacaksınız. Ne zaman bir koalisyon veya bir ekip oluşturursanız, bu becerilerin sahip olanların en iyilerinibir işi o işte iyi olana verip alanında lider olmasına izin verin. Biz öyle yaptık. "Kümesin horozu" olarak görülmemeye kararlıydım. Çünkü bir bacağımı kırsaydım ne olacaktı mesela? Ya da daha sonra kanser olduğumda, başka birinin gelip benim pozisyonumu devralması gerektiğinde kendimden başka kimseye izin vermemiş olsaydım ne yapacaktım? Liderlik becerilerine sahip olmak bizim için önemliydi, biz bir liderler koalisyonuyduk. Topluluğun her iki tarafından ikimizin [Monica McWilliams ve Pearl Sagar] ortak liderler haline geldiğini gördünüz. Sürekli olarak televizyona çıkmamı istediklerinde, hayır derdim ve gerçekten eşit bir takım olduğumuzu görmeleri için diğerlerinin gitmesine izin verirdim. Filmin sonunda gördüğünüz May maalesef şu anda ölüyor ve tek düşünebildiğim onun koalisyona ne kadar harika bir katkısı olduğu. Yapabileceğim ve düşünebildiğim tek şey, insanların bu parlak kadını onurlandırmak için nasıl sokaklara döküleceği. Çünkü yaptığı son şey entegre eğitim için mücadele etmektir. Ve şimdi tüm bu hareket toplanıyor. Çocuklar artık birlikte eğitim görüyor. Bronagh'ın dediği gibi, 'Öğrenilenleri paylaşmak' meselesi bu. Çünkü bu tür ayrılmış topluluklarda yaşadığınızda, birbirinize yabancısınız. Yan yana yaşayabiliyorsunuz ama birbirinizi gerçekten tanımıyorsunuz. Eğitimin yaptığı da budur ve umarım bu üniversitede de bu oluyordur.

Katılımcı: *Sizinle aynı görüşü paylaşan erkeklerle bir koalisyon kurmak daha iyi olur muydu? Bence bu odadaki çoğu insan, genç ve eğitilmiş, söylediklerinize karşı durmaz ve yanınızda durabilir. Bu ideallerin her yerde yaygın hale getirilmesi ve tanıtılması nasıl sağlanabilir? Biz bir Orta Doğu ülkesiyiz ve temelde treni kaçırmış bir topluluğun üyesiyiz. Birçok sorun var; işçi sınıfının, kadınların sorunları var. Yoksulluk, açlık var. Bir hareketin taban hareketi olmasını ve bu fikirlerin yaygınlaşması nasıl mümkün olabilir?*

Participant: *I am not a Turkish person, I am Iranian. Everyone in this room probably heard the name Mahsa Amini and the revolutionary movement that has been going on in Iran. In a Middle Eastern country, it is difficult for things to develop as they did in your community, especially regarding women's rights. Because we do not have those basic rights. I know that this is the case in Turkey and also in Iran. The question is what would you do? How did you get the other governments you mentioned, or people like the First Lady Hillary Clinton or Mandela, listen to you? Nobody is listening to our voice in our country. Some governments are hearing us but not doing anything about it.*

Monica McWilliams: I disagree that nobody is listening.

Participant: *Yes, they are listening but when in Ukraine the war started, NATO and other countries actually started helping but when it comes to other places, they are just watching.*

Monica McWilliams: Do not give up, what you are saying has to be heard and that is the advantage of having pictures coming to our living room every night. I am on the radio in Belfast talking about what is happening to the women in Iran and other people are writing about it and I am being asked everyday 'What is happening today?' It is a revolution. I was part of the Persian revolution. I marched in America when I was a student. The secret service was very dangerous, and we wore brown paper bags with slits out so they could not see our faces. I was an Irish student and I wish I would have thought of the brown paper bags when I was on the civil rights marches. Little did they know then when they overthrew the Shah what was coming next in terms of the Ayatollah. Change is coming. There has to be international solidarity. I have been with the Syrian women since the start of their revolution and I am still with them in Geneva at the negotiations and in Southern Turkey, frequently making that journey, in solidarity with those who rose up.

The lesson from that film is look what happened to me when I marched. We had CS gas, rubber bullets, and then live bullets. But we did not give up. In fact, I was not a feminist back then. I carried a placard that said

Katılımcı: *Ben Türk değilim, İranlıyım. Bu odadaki herkes muhtemelen Mahsa Amini ismini ve İran'da devam eden devrimci hareketi duydu. Bir Orta Doğu ülkesinde, özellikle kadın hakları ile ilgili olarak, topluluğunuzda olduğu gibi işlerin gelişmesi zor. Çünkü temel haklara sahip değiliz. Türkiye'de ve İran'da da durumun böyle olduğunu biliyorum. Sorum, siz bizim yerimizde olsanız ne yapardınız? Bahsettiğiniz hükümetlere veya First Lady Hillary Clinton ya da Mandela gibi insanların sizi dinlemesini nasıl sağladınız? Ülkemizdeki sesimizi duyan yok. Bazı hükümetler bizi duyuyor ama bu konuda hiçbir şey yapmıyor.*

Monica McWilliams: Kimse dinlemiyor bölümüne katılmıyorum.

Katılımcı: *Evet dinliyorlar ama Ukrayna savaşı başladığından beri NATO ve başka ülkeler oraya hemen yardıma başladı ama başka ülkelere gelince durum aynı değil. Seyrediyorlar sadece.*

Monica McWilliams: Pes etmeyin, söylediğiniz şey duyulmalı ve her gece evinizin oturma odasına dünyada olup biten her şeyin görüntüsünün düşmesinin bir avantajı var burada. Belfast'ta radyoda, İran'daki kadınlara neler olduğu hakkında konuşuyorum, başkaları bu konuda yazıyor ve her gün 'Bugün neler oluyor?' diye soruluyor. İran devriminin bir parçasıydım. Ben öğrenciyken Amerika'da bunun için yürüdüm. O dönem gizli servis çok tehlikeliydi ve yüzlerimizi görmemeleri için kahverengi kağıt torbalar giyerdik üstümüze. İrlandalı bir öğrenciydim ve keşke sivil haklar yürüyüşlerinde kahverengi kağıt torbalar aklıma gelseydi. O zaman Şah'ı devirdiklerinde peşinden Ayetullah'ın gelebileceğini çok az kişi tahmin ediyordu. Değişim geliyor. Uluslararası dayanışma olmalı. Devrimlerinin başlangıcından beri Suriyeli kadınlarla birlikteyim ve hala onlarla Cenevre'de müzakere ediyorum.

Filmden çıkarılacak ders bize gösterilerde olanlardır. Gaz, plastic ve gerçek mermi yedik ama vazgeçmedik. Aslında ben o günlerde kendime feminist de demezdim. Örneğin elimde taşıdığım dövizde "bir adam, bir oy yazıyordu". Feminizm sonra geldi. Ancak sosyal değişim geliyordu. Şimdi ne yazık ki, İran'da ve potansiyel olarak Türkiye'de

'one man, one vote' by mistake, not knowing what I was carrying meant. It should have been 'one person one vote'. Who cares now, feminism came later. But social change was coming. Now unfortunately what happens, as is happening in Iran and potentially in Turkey too, is that the oppressive apparatus of the state are used, and tactics are used. That makes people angry. It radicalises people, it does not stop the action. So, pay attention to what they are talking about, organising about, protesting about. It is about rights and basic entitlements.

The other question mentioned poverty. There are protests on the streets of a so called Western progressive country, the United Kingdom, which are about hunger and poverty at the minute, about food banks and about people not being able to afford their electricity and gas before the winter comes and they are freezing. There is war all around us, now the war in Ukraine, all the more reason for us to get organised and to keep on standing up and speaking out. Do not think for one minute that people are not organising around what is happening in Iran. As we speak, the Irish Ambassador is in Iran. Hence, the reason why she could not be here today. The diplomatic community is incredibly important, the international community, make them your champions. Do you think I found Mandela? He found us. And then likewise with Hilary Clinton. She was the first lady; she was not the secretary of state, but she was a bit fed up with listening to the fact that the men were all getting to meet the president. That is how I got to meet her. When you are in those meetings always think: What is my task? What do I want her to do for me? When you get those rare moments with those important VIPs, use them. Prepare for those meetings, do not walk out of those meetings, and think, I wish I would have done this or said that. Sit down and think, what do I need her or him to do.

In response to whether men can join our movement: the Women's Coalition was full of men; you may not have seen them in the film because they chose to work in the background to support us. They were in favour of affirmative action, in favour of changing the legislation for positive discrimination for quotas, for all of the things that we asked. They said, 'We now will do what you need us to do.' They did lots of the menial tasks like putting up the posters and driving us around, finding loudspeakers... That is solidarity. So, when you talk about young people,

olduğu gibi, devletin baskıcı aygıtları ve taktikleri kullanılıyor. Bu insanları kızdırıyor. İnsanları radikalleştir, eylem durmaz. O yüzden ne hakkında konuştuklarına, ne hakkında örgütlendiklerine, neleri protesto ettiklerine dikkat edin. Haklar ve temel yetkilerle ilgilidir.

Diğer soru yoksullukla ilgiliydi. Sözde Batılı ilerici bir ülke olan Birleşik Krallık'ın sokaklarında, şu an açlık ve yoksulluk, gıda bankaları ve insanların kış gelmeden elektrik ve gazını karşılayamaması hakkında protestolar var. Etrafımızda savaş var, şimdi de Ukrayna'da savaş var, örgütlenmemiz ve ayağa kalkıp sesimizi yükseltmemiz için daha fazla neden var. İnsanların İran'da olup bitenler etrafında örgütlenmediğini bir an bile düşünmeyin. Biz bugün burada konuşurken, İrlanda Büyükelçisi İran'da. Bugün burada olamamasının nedeni bu. Diplomatik topluluk inanılmaz derecede önemlidir, uluslararası topluluk, onları şampiyonlarınız yapın. Mandela'yı bizim bulduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Bizi Mandela buldu. Ve yine aynı şekilde Hilary Clinton... First Lady'ydi; dışişleri bakanı değildi ve erkeklerin Başkanla tanışacağı gerçeğini dinlemekten biraz bıkmıştı. Onunla böylece tanışmış oldum. Bu tür görüşmeler söz konusu olduğunda her zaman şöyle düşünmek lazım: Benim sorum ne? Benim için ne yapmasını istiyorum? Bu önemli insanlarla o ender anları yakaladığınızda, bu şansını kullanın. Bu tür görüşmelere hazırlanın, görüşmelerden çıkıp keşke şunu yap-saydım ya da şunu söyleseydim demeyin. Oturun ve şimdiden bu tür insanların sizin için ne yapmasına ihtiyacınız olduğunu düşünün.

Erkeklerin hareketimize katılıp katılamayacağına dair soruya cevaben: Kadın Koalisyonu erkeklerle doluydu; bizi desteklemek için arka planda çalışmayı tercih ettikleri için onları filmde görmemiş olabilirsiniz. Olumlu ayrımcılıktan yanaydılar, pozitif ayrımcılığa ilişkin mevzuatın, kotalar yoluyla değiştirilmesinden yanaydılar. Bize " Şu an bize ne yapmamaıza ihtiyacınız varsa onu yapacağız" dediler. Afişleri asmak, bizi gezdirmek, hoparlör bulmak gibi pek çok basit işi onlar yaptı... Dayanışma budur. Bu nedenle, gençler hakkında konuşurken, şu anda Birleşmiş Milletler'in yeni hedefinin Gençlik, Barış ve Güvenlik olduğunu unutmayın. O zaman da Kadın, Barış ve Güvenlik'ti. Ve BM Güvenlik Konseyi kararının Kuzey İrlanda'da yaptıklarımızın bir sonucu olarak ortaya çıkmasından çok gurur duyuyorum. Ama sonra eksik parçanın farkına vardık. Eksik parça gençliktir. Bu nedenle,

Participants talking with McWilliams.

Katılımcılar McWilliams ile konuşurken.

remember the new United Nations goal at the moment is Youth, Peace, and Security. It was Women, Peace, and Security. And I am very proud that that UN security council resolution came about as a result of what we did in Northern Ireland. But then we realised the missing piece. The missing piece is youth. That is why all my focus now in Northern Ireland is on the young people. I work with schools and started an organisation called 'Politics in Action' in schools and youth clubs. Because that is where the next generation of activists are currently working, they have already shown us the way with climate change, and they will also show us the way with political change, peaceful political change. So, I think that is very important. Every situation is different, that is the other thing. When I go to Bosnia or the Balkans they say nowhere was as bad as us. And I hear that all the time. No one has suffered as much as us or Turkey is different. It is not that different. There are similarities in every situation and conflict comes about because certain leaders have totally misunderstood or do not want to understand what they need to do to make those changes. And that is where your voice comes in, not just because you are here in a very privileged position in the university, but also because you are prepared to give your time, your enthusiasm, your energy, your passion. I want to pass the baton because I'm 70 so I want to be able to pass it to someone like you. So please take it.

şu anda Kuzey İrlanda'da tüm odak noktam gençler. Okullarla çalışıyorum ve okullarda ve gençlik kulüplerinde 'Eylemdeki Siyaset' adlı bir organizasyon kurdum. Yeni nesil aktivistlerin şu anda çalıştığı yer orası olduğu için, iklim değişikliği konusunda bize yolu zaten gösterdiler ve ayrıca bize siyasi değişim, barışçıl siyasi değişimin de yolunu gösterecekler. Yani bunun çok önemli olduğunu düşünüyorum. Her durum farklıdır, o başka bir şey. Bosna'ya veya Balkanlara gittiğimde hiçbir yerin orası kadar kötü olmadığını söylüyorlar. Bunu her zaman duyuyorum. Hiç kimse bizim kadar acı çekmedi ya da Türkiye farklı... O kadar da farklı değil. Her durumda benzerlikler vardır ve bazı liderler bu değişiklikleri yapmak için ne yapmaları gerektiğini tamamen yanlış anladıkları veya anlamak istemedikleri için çatışma çıkar. İşte burada sesiniz devreye giriyor, sadece üniversitede çok ayrıcalıklı bir konumda olduğunuz için değil, aynı zamanda zamanınızı, coşkunuzu, enerjinizi, tutkunuzu vermeye hazır olduğunuz için çok çemlisiniz. 70 yaşında olduğum için bayrağı sizin gibilere devretmek istiyorum. Lütfen bu bayrağı alın.

Katılımcı: *Bu kişisel bir şey değil, bu yüzden beni yanlış anlamayın ama Orta Doğu ülkesinde yaşayan biri olarak, belki de bazı belirli ülkelere, çoğu batı ülkelerine olan kişisel öfkemden dolayı biraz önyargılı olduğumu görüyorum. İran'daki kadın hakları sorunları gibi sorunlara gelince, kişisel olarak gördüğüm tek şey sosyal medyadaki hashtag'ler ve sadece sorun hakkında konuşan ama aslında hiçbir şey yapmayan insanlar. Ne yazık ki İran'daki kadınlar gibi bu hareketleri destekleyen insanların çoğunun kendini beğenmiş olduğunu düşünmeye başladım. İran meselesiyle ilgili bu hashtag'leri atan bu insanların bazılarının, diyelim ki Amerikalı olanların, kadınların başörtüsü takmasını istemedikleri, Müslümanları sevmedikleri için yaptıklarına eminim. Kadınların başörtülerini çıkardıklarını görmek onları kişisel olarak tatmin ediyor çünkü görmek istedikleri bu.*

Monica McWilliams: Amerika Birleşik Devletleri hakkında genelleme yapmayın derim, çocuklarım da yapıyor bu arada. Siyasetinizle özdeşleşen ve mücadele eden grupları bulmak gerçekten önemli. ABD'de

Participant: *This is nothing personal about you, so do not get me wrong but as someone living in a middle eastern country, I see that maybe I am a bit biased because of my personal anger towards some specific countries, mostly western countries. I think when it comes to problems like the women's rights problems in Iran, the only thing that I personally see is only hashtags on social media and people just talking about the problem but not actually doing anything. I unfortunately have come to think that most of these people supporting these movements like women in Iran are being pretentious. I am pretty sure that even some of these people, let's say from America, who post these hashtags about the Iranian issue, they just do this because they do not want women wearing hijabs, they do not like Muslims. It satisfies them personally to see women taking off their hijabs because that is what they want to see.*

Monica McWilliams: I want to say do not generalise about the United States, my children do it to. So, it is really important to find the groups that identify with your politics, and they are struggling. You have seen what is been happening in the US, they are going backwards on some of their rights/issues, and women are at the front line. Although I am aware that the US has not always been Turkey's friend, do not make it your enemy. We had to learn that. When Senator Mitchell first came to the talks, we thought he was a CIA agent. We thought he had been imposed on us. I did not think that, but I had to search and do my background information. It took days before he was accepted. Sometimes we have to really be pragmatic as well as have our principles. And so, you work out who you need and who your friends are.

I grew up in the Catholic tradition. And I say to anybody that we had the most patriarchal rules. I never was allowed to show my body, even in the shower I had to wear clothes like my swimsuit. Because you were not allowed to have a naked body as a Catholic girl. My mother could not bury her two dead children in the graveyard because they were not baptised. They had to be buried outside the cemetery wall. And so, we are similar in so many ways and none of us should be saying it is because I am not a Muslim or Catholic. We are sisters and we have the same struggle against the rules and patriarchal culture that subordinated us as second-class citizens, not because of how we dress religiously, well sometimes, but

neler olduğunu gördünüz, bazı konularda geri gidiyorlar ve bunlara karşı kadınlar ön saflarda. ABD'nin her zaman Türkiye'nin dostu olmadığına farkında olsam da onu düşmanınız yapmayın. Bunu öğrenmemiz gerekiyor. Senatör Mitchell görüşmelere ilk geldiğinde onun bir CIA ajanı olduğunu düşündük. Bize dayatıldığını düşündük. Bunu ben şahsen böyle düşünmedim ama arka planı araştırmam gerekiyordu. Kendisinin kabul edilmesi günler aldı. Bazen ilkelerimizin yanı sıra gerçekten pragmatik olmamız da gerekir. Ve böylece, kime ihtiyacınız olduğunu ve arkadaşlarınızın kim olduğunu hesaplıyorsunuz.

Katolik geleneğine göre büyüdüm. Ve herkese en ataerkil kurallara sahip olduğumuzu söylüyorum. Vücudumu göstermeme asla izin verilmedi, duşta bile mayo gibi giyinmek zorunda kaldım. Çünkü Katolik bir kız olarak çıplak bir vücuda sahip olmana izin verilmedi. Annem, vaftiz edilmedikleri için iki ölü çocuğunu mezarlığa gömemedi. Mezarlık duvarının dışına gömülmesi gerekiyordu. Dolayısıyla pek çok yönden birbirimize benziyoruz ve hiçbirimiz başımıza gelenlerin Müslüman veya Katolik olmadığımız için olduğunu söylememeliyiz. Bizler kız kardeşiz ve benzer şekilde giyindiğimiz için değil daha çok kadınlara bu şekilde davranmak için kurulan sistem yüzünden ikinci sınıf vatandaş olarak görülüyoruz ve bu kurallara ve ataerkil kültüre karşı aynı mücadeleyi veriyoruz. Bu benim hayatım ve nasıl yaşadığının özeti. Sürekli karşılaştırmalar yapıyor ve insanların Doğu, Uzak Doğu ve kültür hakkında konuştuğunu duyduğumda artık çok sinirleniyorum. Bizim de kültürümüz çok iyi değildi. Çok muhafazakardı. Haklarımızı ihlal etti. O dönem kadın mahkûmları gerçekten aşağılama yollarından biri de her gün çıplak arama yapmaktı. Silah veya uyuşturucu aradıkları için değil, bu uygulamanın kadınlar üzerinde en iyi güç ve kontrol taktığı olduğunu bildikleri için yapıyorlardı. Ve bunlar Birleşik Krallık'ın modern hapishanelerinde oldu. Bu bana, bu tür insan hakları ihlallerinin devam etmesine izin veren kurumlarda, sistemlerde güç ve kontrolün nasıl olduğunu çok erken öğretti.

Participant: *Bazı insanlar kadınlara sanki sadece kadın haklarıyla ilgili konularda konuşmaya yetkiliymişler, onlar sadece kadınları temsil ediyormuş gibi davranıyorlar. Genellikle, kadın sorunları hakkında konuşmak için kadınlara başvururlar. Neden böyle sizce?*

mostly because of the system that was set up to treat women that way. This is my life and how I have lived. The comparisons are huge, and it makes me very cross when I hear people talking about the East and far East and the culture. Our culture was not too good. It was very conservative. It violated our rights. One of the ways that they really humiliated women prisoners was to strip search them every day. Not because they were searching for guns or drugs but because they knew that that was the best tactic of power and control. And this was in the modern prisons of the United Kingdom. That taught me very early on about what power and control is like inside institutions, inside systems that allow those kinds of human rights violations to go on.

Participant: *Some people treat women as if they are only qualified to talk about issues related to women's rights, that they only represent women. Often, they turn to women to talk about women's issues. Why do you think this is the case?*

Participant: *When something happens in a country like Iran, all everyone talks about is a hashtag or one trendy thing but there is a lot more going on in our country that people do not talk about, and people outside do not hear about. They arrest women, they take them, they sexually assault them and then they disappear them. Their families never hear about them. They shut down colleges and arrest people and kill people, shoot them on the street. I feel like no one really talks about it. All people outside the country hear is that some girl died because she was not wearing her hijab properly. But it is much worse than that. I think that people need to talk about all of this. What is currently happening is important and all celebrities or people really do is put one story and they think that they are making a really big difference. One story is not going to be enough. People need to talk about it all the time.*

Monica McWilliams: Sometimes you need to peg, that is what I had to learn to get the media to pay attention to our story. I hated it when they said, 'Bring some woman, any woman will do. She will look good in front of the cameras. She can tell the most awful story of whatever

Participant: *İran gibi bir ülkede bir şey olduğunda, herkesin konuştuğu tek şey bir hashtag veya moda olan konu oluyor ama ülkemizde insanların bahsetmediği ve dışarıdakilerin duymadığı daha birçok şey oluyor. Kadınları tutuklarlar, götürürler, cinsel saldırıda bulunurlar ve sonra ortadan kaldırırılar. Aileleri onlardan haber alamaz. Kolejleri kapatıp insanları tutukluyorlar ve insanları öldürüyorlar, sokakta kurşuna diziyorlar. Kimse gerçekten bundan bahsetmiyor gibi hissediyorum. Ülke dışındaki herkes bir kızın başörtüsü takmadığı için öldüğünü duyuyor. Ama bundan çok daha kötü bir durumdayız. Bence insanların tüm bunlar hakkında konuşması gerekiyor. Şu anda olan şey önemli ama sanki tüm ünlüler veya insanlar bunu sosyal medyalarında bir hikaye koyarak gerçekten büyük bir fark yarattıklarını düşünüyorlar. Bir sosyal medya mesajı, hikayesi yeterli olmayacak. İnsanlar bu konular hakkında konuşmaya her zaman ihtiyaç duyuyor.*

Monica McWilliams: Bazen sabitlemeniz, çivi çakmak gerekir, medyanın hikayemize dikkat etmesini sağlamak için öğrenmem gereken şey buydu. ' Herhangi bir kadın getir. Konuyu ne kadar kötü anlattığı önemli değil. Sonuçta bir kadının konuşması ekranda güzel gözükür. Bu yeter" dendiğinde bundan ben de nefret ettim. Bir durumu çok iyi şekilde anlatan güçlü kadınlarımız oldu ama hikayeyi ortaya çıkaran çiviye zihinlere çakan başka bir şey oldu. Ve [Mahsa Amini] de bir çivi idi. Ancak bunun arkasında kayıplar ve cezaevlerindeki muameleler olduğunu biliyoruz. Uzun süredir tutuklu olan bir İngiliz kadın [Nazanin Zaghari-Ratcliffe] vardı ve İngiliz olduğu için birçok kişi hikayeye dikkat gösterdi. Eminim başkaları da vardır, insanlar hikayeleri yaymak için çok çalışıyorlar. Tüm söyleyebileceğim bu. Merak etmeyin süreç bir kadının ötesine geçecek, Tahran'ın ötesine geçecek, ülkenin dört bir yanına yayılacak... Daha şimdiden sokaklardaki gerçeklere rağmen toplanıp hapse atılmayı göze alarak dışarı çıkan kitlelerden bahsediyorlar. Onlara hayranım. Aileleri yarın sokağa çıkıyorum dediklerinde onları bir daha göremeyebilecek olduklarını düşünüyorlardır. Söz büyür ve yayılıyor. Ama her zaman bir çivi bulun. Bir aktivist veya organizatör olacaksanız, şunu aklınızda tutun: bazen olay bir hikayeye başlar. İzlediğiniz film de böyleydi. Bizim hakkımızda ve kişisel olarak da bizim hikayelerimizle ilgiliydi. Sürekli söyledığımız gibi kişisel politiktir.

happened.’ Sometimes we had strong women who were prepared to do that, but it was the peg that got the story out. And she [Mahsa Amini] was a peg. However, behind all that we do know of the disappearances and the treatment inside the prisons. There was a British woman [Nazanin Zaghari-Ratcliffe] who was incarcerated for a long time, and many brought attention to the story because she is British. I am sure there are many others, people are working hard to get the stories out. That is all I can say. It will go beyond one woman, it will go beyond Tehran, it will be across the country. Already they are talking about the masses that are coming out, despite the realities on the streets, risking being picked up and thrown in prison. I admire them. What must their families be thinking when they say, ‘I am going out on the street tomorrow’. They might not see them again. The word is spreading. But always find a peg. If you are going to be an activist or organiser, it sometimes starts with the story and that is all that film was about, a series of stories about us and about us personally. Personal is political as we keep saying.

In terms of women only being associated with issues regarding women, what we were doing was never just on women’s rights. We would not have been at the peace talks had we just been about women’s rights. We did get one thing right in that was specifically about women, about the right of women to full and equal political participation. This was before the UN Security Council Resolution 1325. We were very proud of that right and we were asked ‘why do you want that right? That is a women’s only right’. We faced an armed patriarchy and therefore women had to rise up and were not permitted or granted a space to claim in order to go into elections. So, the rest of that agreement we negotiated, on human rights, on governance, on police reform, on criminal justice reform, social and economic opportunities, not just our own issues. They now talk about integrated education. We wrote that, but it is not a women’s issue, it is for our future young men and women. Shared housing was not a women’s issue either, but we were the ones that put it on the table. Victims’ rights, that is not a women’s issue. More men were killed during the war than women. We were the ones who advocated to have reparations for victims. Human rights and equality issues are not women’s issues. Misogyny does as much harm to men as it does to women. Islamophobia does as much harm to me as it does to the Islamic community.

Group Picture.

Grup Fotoğrafı.

Kadınların sadece kadınlarla ilgili meselelerle ilişkilendirilmesi soruna gelinec: bizim yaptığımız şey hiçbir zaman sadece kadın hakları değildi. Sadece kadın hakları hakkında konuşsaydık barış görüşmelerinde olmazdık. Özellikle kadınlarla ilgili, kadınların tam ve eşit siyasi katılım hakkıyla ilgili bir hak elde ettik. Bu, BM Güvenlik Konseyi’nin 1325 sayılı Kararı’ndan önceydi. Bu hakla çok gurur duyuyorduk ve bize “Neden bunu istiyorsunuz? Bu sadece kadınları ilgilendiren bir hak” diyorlardı. Silahlı bir ataerkillikle karşı karşıydık ve kadınların ayağa kalkması gerekiyordu. Seçimlere girmemize ya da hak talebinde bulunmamıza izin verilmiyordu. Dolayısıyla bunu sağlamak elzemdi ama müzakerelerde savunduğumuz geri kalan her şey insan hakları, yönetim, polis reformu, ceza adaleti reformu, sosyal ve ekonomik fırsatlar gibi meseleler için verdik ve bunlar sadece kendi meselemiz değildi. Şimdi entegre eğitimden bahsediliyor. Biz o zaman bunu söyledik ve bu bir kadın meselesi değil, geleceğimiz olan genç erkeklerin ve kadınların meselesi. Ortak konut da bir kadın meselesi değildi ama masaya koyan bizdik. Mağdurların hakları, bu bir kadın meselesi değildi. Savaş sırasında kadınlardan daha fazla erkek öldürüldü. Mağdurlara tazminat verilmesini savunan bizlerdik. İnsan hakları ve eşitlik meseleleri sadece kadın meselesi değil. Ya da kadın düşmanlığı kadınlara olduğu kadar erkeklere de zarar verir. İslamofobi, İslam toplumuna verdiği kadar bize de zarar veriyor. Bunlar sadece cinsiyete, ırka, azınlığa özgü meseleler değil. Evrenseldir bu meseleler. Biz ona dönem tek bir sepete konmamaya çok kararlıydık. Aslında komikti de. Partimizin adı

These are not just gender specific, race specific, minority specific. They are universal. And so, we were very determined not to be put into a silo. It was actually funny. The name of our party was the Women's Coalition and Senator Michell who was a very good chairperson could never wrap his head around the word 'Women's Coalition' and every time I got up to speak, he said, 'And now we will hear from the ladies.' I thought who are the ladies, where are they? Eventually I had to call him out and say 'Senator could you please call us with the name of our party? The same way you have been calling all the others.' Just to put that worm on his head, that we were not ladies sitting there to do ladies' things. We were there for everybody. We were a plural party. We were diverse. We came from different backgrounds. It was important to call it out. I hope that answers your question. And also, young men sit alongside women, advocating for these rights because it is their rights too. The world's a better place because of it. I hope. Thank you for listening to me.

Esra Elmas: Thank you very much Monica. You, the Women's Coalition, created history. Thank you very much for everything you have done and for creating history. Hopefully, one day we will be talking about peace and conflict resolution in Turkey. Thank you very much everyone for coming. I recommend you visit DPI's website and all the activities that we do, and reports we publish.

Kadın Koalisyonu'du ve çok iyi bir başkan olan Senatör Michell, 'Kadın Koalisyonu' kelimesini bir türlü aklına yetleştiremedi ve ne zaman konuşmaya kalksam, 'Şimdi hanımlara söz vereceğiz' dedi. "Hanımlar kim diye düşündüm, neredeler?" Sonunda onu aramak zorunda kaldım ve "Senatör, diğerlerine hitap ettiğiniz gibi lütfen bize de partimizin adıyla hitap edebilir misiniz?" diye. O kafasına da orada bir takım hanımefendi işleri yapmak için oturan hanımefendiler olamduğımızı sokmak için yaptım bunu. Biz herkes için oradaydık. Çoğul bir partiydik. Çeşitliydik. Farklı geçmişlerden geldik. Bize nasıl hitap edildiği önemliydi. Umarım bu sorunuzun cevabı olmuştur. Ayrıca şunu eklemeyeliyim: Genç erkekler kadınların yanında oturuyor ve bu hakları savunuyorlar çünkü bu onların da hakkı. Dünya onlar sayesinde daha iyi bir yer. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Esra Elmas: Monica gerçekten çok teşekkürler. Siz şahsen ve Kadın Koalisyonu olarak bir tarih yaşadınız ve yazdınız. Verdiğiniz mücadele ve bize böyle bir tarihi miras bıraktığınız için çok teşekkürler. Bir gün inanıyorum ki biz de Türkiye'de nasıl barış yaptığımızı konuşacağız. Herkese yeniden çok teşekkürler. Arada çok soran oldu; lütfen DPI'nın websitesini takip edin, inceleyin. Bu ve benzeri bir çok konuda çok sayıda araştırma ve rapor göreceksiniz.

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'in amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

BOARD MEMBERS YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART KC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, KC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and King's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the

Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and King's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rights Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

OWEN BOWCOTT

Journalist, was The Guardian's legal affairs and Ireland correspondent. He has previously been a general news reporter, foreign news editor and was Ireland correspondent during The Troubles. He studied history at Birmingham University and journalism at Cardiff University. He started off working for the Birmingham Post and later joined the BBC, working as a researcher and producer for BBC News and the current affairs programme Panorama. He has also been a reporter on The Daily Telegraph. He is co-author of a book, Beating the System, about the early years of computer hacking and the criminalisation of online activity.

The Guardian Gazetesi'nin eski hukuki işler ve İrlanda muhabiridir. Kuzey İrlanda'daki Sıkıntı Yılları ('The Troubles') boyunca gazetenin İrlanda muhabirliğini yapan Bowcott, daha önce de genel haber muhabiri ve dış haber editörü olarak çalışmıştır. Bowcott, Birmingham Üniversitesi'nde tarih ve Cardiff Üniversitesi'nde gazetecilik okumuştur. İş hayatına Birmingham Post'da başlayan konuşmacımız, daha sonra BBC'de araştırmacı ve programcı olarak BBC News ve güncel meseleler hakkında bir program olan Panorama'ya katkıda bulunmuştur. Bowcott ayrıca The Daily Telegraph'da muhabir olarak da çalışmıştır. Erken dönem bilgisayar hekleme ve çevrimiçi faaliyetinin suç sayılması konusunda 'Sistemi Yenme' ('Beating the System') başlıklı kitabın eş yazarı.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden *Unspeakable Truths* (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015-a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnisiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO)-a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

COUNCIL OF EXPERTS UZMANLAR KURULU ÜYELERİ

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşması'yla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupla temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Acti-

on Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İniyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İniyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başkanlığı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Soci-

ety for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katircioğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing for Posta daily

after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burkay, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkay'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Ozal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnisiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnisiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. VAHAP COŞKUN

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'in Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique

Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaşısı gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Prof. Dr. FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr. Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was

introduced following the coup d'etat of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsni Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanı'dır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanı'dır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) after previously serving as the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Kıdemli bir uluslararası arabulucu olan eski Birleşmiş Milletler Yemen Özel Temsilcisi Martin Griffiths, Birleşmiş Milletler İnsani Yardım Koordinasyon Ofisi'nde (OCHA) İnsani Yardım ve Acil Durum Yardımı Koordinatörü Genel Sekreter Başyardımcısı olarak görev yapmaktadır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasal diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diplomasi Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darülaceze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr. EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Lecturer in Law at the School of Law, National University of Ireland, Galway. Prior to joining NUI Galway, Dr. Hughes was a Senior Lecturer in Law at Middlesex University and previously worked at the University of East London and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009,

respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Ulusal İrlanda Galway Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Daha önce Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesi olarak görev yapmış ve ayrıca Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde çalışmıştır. Hughes, yüksek lisans ve doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarında dolayı pek çok ödüle layık görülmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Prof. Dr. AHMET İNSEL

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletişim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she

was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uzlaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Kürsel Fon) , Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Prof. RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on

these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadingamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadingamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003.

Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başdanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç

Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanne Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburg'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNİ ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014

Turkish film, Darbe (Coup), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012-2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından

da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted

research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of experience (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants-JCWI-(Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr. MEHMET UFUK URAS

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptıği

Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında “ÖDP Söyleşileri”, “İdeolojilerin Sonu mu?” (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), “Sezgiciliğin Sonu mu?”, “Başka Bir Siyaset Mümkün”, “Kurtuluş Savaşında Sol”, “Siyaset Yazıları” ve “Alternatif Siyaset Arayışları” “Sokaktan Parlamento’ya” “Söz Meclisten Dışarı” ve “Meclis Notları” adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbas University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye’de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi” başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street London WC1N 1DH
United Kingdom
+44 (0) 207 405 3835

democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

[@DPI_UK](https://twitter.com/DPI_UK)

[DemocraticProgressInstitute](https://www.facebook.com/DemocraticProgressInstitute)